

Міністерство освіти і науки України

Модельна навчальна програма

**«Українська мова. 5-6 класи»
для закладів загальної середньої освіти**

(автори Голуб Н.Б., Горошкіна О.М.)

«Рекомендовано Міністерством освіти і науки України»

(наказ Міністерства освіти і науки України від 12.07.2021 № 795)

1. ВСТУП

(Пояснювальна записка)

Українська мова – шкільний предмет, що входить до мовно-літературної галузі.

Мета мовно-літературної освітньої галузі – розвиток компетентних мовців і читачів із гуманістичним світоглядом, які володіють українською мовою, читають інформаційні та художні тексти, зокрема класичної та сучасної художньої літератури (української та зарубіжних), здатні спілкуватися мовами корінних народів і національних меншин, іноземними мовами для духовного, культурного та національного самовираження та міжкультурного діалогу, для збагачення емоційно-чуттєвого досвіду, творчої самореалізації, формування ціннісних орієнтацій і ставлень.

З огляду на роль української мови в суспільстві, державотворенні, особистісному й професійному становленні людини цей предмет є провідним у своїй галузі й загалом у системі освіти.

Принциповою відмінністю програми є зміна пріоритетів у формуванні змісту, структури й результатів. Вивчення української мови як шкільного предмета передбачає не лише засвоєння системи знань теорії мови, формування вмінь і навичок, що по суті становлять інструментальну основу компетентності, а передусім особистісний розвиток учня, набуття духовно-морального досвіду, важливого для становлення громадянина і входження його в соціум.

Зміни в змістовому компоненті спричинені намірами надати знанням функційності, а процесу засвоєння їх – умотивованості, установити зв'язки між результатом (продуктом) учіння і тим, заради чого учіння має сенс.

ЗНО не повинне бути домінуючим мотиватором у вивченні української мови, до цього мають спонукати необмежені можливості її: виражати й обстоювати свою позицію; пізнавати світ і себе в ньому; самовизначатися; критично оцінювати подію, ситуацію, явище, вчинок тощо; гармонізувати стосунки, досягати порозуміння; бути сприйнятим і прийнятим у колективі; одержувати естетичну насолоду та ін.

Сучасна українськомовна освіта має набути властивостей континуума, тобто мовні й мовленнєві знання, уміння й навички мають пронизувати всі сфери соціального організму, охоплювати життя й діяльність кожної людини протягом усього життя її.

У програмі витримано рівновагу інформаційної й розвивальної функцій, що важливо для процесу організації й структурування навчального матеріалу.

Мета навчання української мови – розвиток особистості здобувача освіти засобами предмета, а саме:

- пізнання мови як цілісної системи, що забезпечує розвиток людини (мислення, пізнання світу, комунікацію, самовираження й самовдосконалення, емоційний світ тощо) і функціонування суспільства;
- формування компетентного мовця, носія духовності, культури й традицій українського народу.

Відповідно до мети поставлено такі *завдання*:

- 1) виховання ціннісного ставлення до української мови як державної;
- 2) розкриття потенційних можливостей мови для життя й діяльності людини, суспільства;
- 3) виховання потреби пізнавати мовне розмаїття (фонетичне, лексичне, фразеологічне, граматичне) й активно користуватися ним, удосконалювати культуру усного й писемного мовлення;
- 4) формування мовного чуття, усвідомлення естетичної й культурної цінності мови;
- 5) засвоєння знань, формування вмій і навичок, необхідних для ефективної комунікації.

Структура програми концентрично-спіральна, що забезпечує поступове розширення й поглиблення мовних знань, системне, а не епізодичне набуття пізнавального досвіду.

Програму укладено з дотриманням таких *принципів*:

- *світоглядності* (дібрані теми й поняття сприяють розвиткові в суб'єктів освітнього процесу наукового уявлення про мову, її функції, системний характер, багаті виражальні можливості, роль у житті й становленні людини тощо)
- *інструментальності* (можливість застосування знань, умінь і навичок в усіх сферах життя людини);
- *доступності* (відповідність змісту віковим особливостям і рівневі розвитку учнів);
- *систематичності й логічної послідовності* (змістовий компонент укладено з дотриманням логічної послідовності й взаємозв'язку);
- *соціалізації* (знання, уміння й навички сприяють соціалізації учнів);
- *культуровідповідності* (вивчаючи мову, її носії засвоюють притаманну їй народів культуру).

Модельна навчальна програма «Українська мова» розроблена на основі Державного стандарту базової середньої освіти і є основою закладам загальної середньої освіти для розроблення навчальної програми предмета «Українська мова», білінгвальних курсів, інтегрованих курсів, що мають містити опис результатів навчання в обсязі не меншому, ніж визначено Державним стандартом та/або відповідними модельними навчальними програмами.

Навчальні програми, розроблені на основі модельних навчальних програм, затверджує педагогічна рада закладу освіти.

Кількість годин відповідає «рекомендованому» навчальному часові, який визначає Типова освітня програма, затвердженою наказом МОН від 19.02.2021 р. № 235 «Про затвердження типової освітньої програми для 5-9 класів закладів загальної середньої освіти».

Заклад освіти може змінювати кількість навчальних годин на вивчення предмета (інтегрованого курсу) в межах заданого діапазону «мінімального – 3 год» та максимального – 4 год» навчального навантаження, забезпечуючи

водночас умови досягнення результатів навчання в обсязі не меншому, ніж визначено цією модельною навчальною програмою.

Вертикаль у структурі програми представлена трьома ключовими компонентами («Очікувані результати» (1), «Зміст навчального предмета» (2) і «Види навчальної діяльності» (3)), а горизонталь – трьома змістовими лініями (мовною, мовленнєвою і соціокультурною).

Змістовий компонент програми поділено на блоки: предметний, метапредметний й компетентнісний.

Предметний блок (*мовна змістова лінія*) передбачає знання розділів мови як системи, мовних одиниць усіх рівнів, їхні характерні ознаки та функції в мовленні; мови як відображення картини світу; мовної норми та її динамічності; різних типів помилок; засобів виразності, формування відповідних умінь і досягнення **предметних результатів**.

Метапредметний блок (*мовленнєва змістова лінія*) орієнтує на знання відомостей про інформацію, текст, комунікацію й мовленнєві жанри, формування відповідних умінь і досягнення **метапредметних результатів**.

Компетентнісний блок (*соціокультурна змістова лінія*) спрямовує діяльність суб'єктів освітньої діяльності на формування ключових компетентностей і досягнення **особистісних результатів**. Цей блок покликаний реалізувати компетентнісний потенціал галузі, презентований у Додатку 1. Державного стандарту.

Отже, зміст програми має потенціал для здобуття предметних, метапредметних і особистісних результатів.

Засобами досягнення очікуваних результатів є тексти підручників, навчальні й практичні посібники, компетентнісно орієнтовані методики.

Шляхи реалізації програми:

- формування сприятливого для учнів мовного середовища в родині, у школі, в суспільстві;
- зміна ставлень (учня до себе як суб'єкта шкільної мовної освіти; учня і вчителя до української мови; учителя до учня як повноправного суб'єкта освітнього процесу);
- перегляд показників навчальних досягнень учнів;
- формування стійких зовнішніх і внутрішніх мотивацій;
- упровадження особистісно й компетентнісно орієнтованих методик;
- якісна сучасна навчальна й методична продукція.

Пріоритети викладання предмета. Важливим завданням у навчанні української мови сьогодні є вихід за межі академічності курсу, тобто зміна уявлення школярів про мову, усвідомлення, що мова не лише складна система, але й живий організм, багатовіковий носій мудрості, хранителька унікальної української культури, надійний інструмент

пізнання й порозуміння, ефективний засіб самовираження, джерело естетичної насолоди. Її лексичні й фразеологічні злитки фіксують норми і правила гармонійного спілкування, активне послуговування мовою гарантує розквіт держави і збереження її кордонів.

Програма покликана змінити ставлення до мови як суспільного явища і шкільного предмета, виховати нове покоління компетентних носіїв мови зі сформованим мовним чуттям, мовними смаками і мовною стійкістю.

2. Основний блок
(власне програма)

5 клас

Мовна змістова лінія

№ п/п	Очікувані результати	Зміст навчального предмета	Види навчальної діяльності
1.	- Пояснює роль і важливість державної мови в житті людини; - вичерпно відповідає на запитання за змістом почутого повідомлення [6 МОВ 1.1.2-1]; - пов'язує, зіставляє почуте із життєвим досвідом [6 МОВ 1.4.5]; - обґрунтовує своє ставлення до змісту почутої інформації [6 МОВ 1.5.1]; - визначає основні проблеми, порушені в тексті, пов'язуючи їх із життєвим досвідом [6 МОВ 2.2.1]; - пояснює значення здобутої з тексту інформації [6 МОВ 2.4.1]; - обстоює власну позицію щодо обговорюваних питань [6 МОВ 1.6.2]; - наводить кілька простих аргументів і прикладів на підтвердження власної позиції [6 МОВ 1.6.2-1]; - розрізняє відому і нову, головну і важливу другорядну інформацію, факти та судження [6 УМД 2.2.2].	Вступ Тема: Українська мова в житті українців <i>Пропонований зміст:</i> 1. Мова в житті людини: - пізнання світу засобами мови; - вираження себе, свого «Я» за допомогою мови; - відчуття належності до українського народу через мову; - захист державних кордонів; - вираження емоцій і почуттів засобами мови; - збереження української культури, втіленої в українському слові; - формування моральної й мовленнєвої культури засобами мови; - спілкування й обмін	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (здійснення пошуку інформації на підтвердження важливої ролі мови в житті людини; узагальнення різних думок, виявлення спільного й різного тощо). Мовленнєва діяльність (обговорення ролі української мови в житті українців; висловлення власної думки щодо важливості мови в житті людини; обґрунтування важливості бережного ставлення до мови). Текстова діяльність (сприйняття й аналіз тексту, що містить нову інформацію; структурування інформації; переведення текстової

		інформацією засобами мови. 2. Ціннісне ставлення до мови.	<i>інформації про мову в графічну тощо (створення колажу, моделі, малюнка); написання есе («Мої емоції в мові», «Які слова живуть в мені», «Як мова береже кордони», «Як слово веде мене у світ», «Які можливості дає мені мова», «Яким був би світ без мови», «Що означає дорожити мовою?», «На що здатні слова» тощо).</i>
2.	Очікувані результати: - Вирізняє лексичні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1-2]; - порівнює та зіставляє слова, що належать до певних груп за вивченими ознаками [6 МОВ 4.1.1-2]; - виокремлює та розрізняє значення багатозначних слів, синонімів, пряме й переносне значення [6 МОВ 4.1.1-1]; - розрізняє відому і частково нову для себе інформацію [6 УМД 1.3.1-2]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті з урахуванням засвоєних мовних норм [6 МОВ 3.3.1]; - вживає слова відповідно до їхнього лексичного значення; - збагачує власне мовлення,	Тема: Лексикологія <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 1-4 класах. Лексичне значення слова. Однозначні й багатозначні слова. Тлумачний словник. Групи слів за значенням: синоніми, антоніми, омоніми. Пароніми. Словники антонімів, синонімів, омонімів, паронімів. Групи слів за походженням: власне українські й запозичені (іншомовного походження) слова.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (тлумачення лексичного значення слова різними способами; збагачення активного словника учнів новою лексикою; ведення словничка незнайомих слів; пошук/моделювання ситуацій, що передбачають застосування вивченої теми, нових слів; виконання вправ і завдань, що передбачають використання міжособистісного спілкування словами, що виражають позитивні

	використовуючи різні джерела [6 МОВ 4.2.4]; - користується різними видами словників; - визначає окремі деталі, що сприяють або заважають комунікації [6 УМД 1.5.2].	Написання слів іншомовного походження. Словник іншомовних слів. Активна й пасивна лексика української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми. Письменницькі новотвори. Групи слів за вживанням: загальноновживані й обмеженого вживання. Стилістично забарвлені слова. Діалектні, професійні слова й терміни, сленг, просторічні слова. Лексична помилка. Суржик.	<i>емоції тощо).</i> Мовленнєва діяльність (усне висловлення з використанням нових слів; формулювання й обстоювання власної думки, оцінювання життєвих явищ, моральних, суспільних, історичних та інших проблем сучасності, висловлення щодо них власного ставлення). Текстова діяльність (читання й переказування тексту, що містить нові слова; заміна в тексті лексичних одиниць; виявлення й аналіз певних лексичних одиниць; редагування; доповнення; виявлення лексичних одиниць, що сприяють або перешкоджають гармонійному спілкуванню; складання й оформлення власного висловлення згідно з усталеними лексичними нормами тощо).
3	Очікувані результати: - Вирізняє лексичні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1-2]; - виокремлює та розрізняє фразеологізми [6 МОВ 4.1.1-1]; - виявляє фразеологізми в своєму та	Тема: Фразеологія <i>Пропонований зміст:</i> Фразеологізми. Різновиди фразеологічних одиниць (прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми). Джерела українських	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (дослідження джерел фразеології;

чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1]; - послуговується фразеологізмами у повсякденному спілкуванні [6 МОВ 1.7.2-1]; - вправно користується фразеологічним словником; - формулює запитання, щоб уточнити суть фразеологізмів [6 МОВ 1.4.6-2]; - використовує фразеологізми для ефективної комунікації зі співрозмовником [6 МОВ 1.7.1-1]; - дотримується норм у виборі фразеологізмів [6 МОВ 1.7.1-3]; - засобами фразеологізмів пояснює свій (та інших осіб) емоційний стан з увагою до його відтінків [6 МОВ 1.8.1]; - використовує фразеологізми для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення комфортної атмосфери спілкування, спонукання співрозмовників до певних дій [6 МОВ 1.8.3-1]; - досліджує джерела фразеології [МОВ 4.1]; - сприймає інформацію (текст), що	фразеологізмів. Фразеологізми у мовленні людини. Фразеологічний словник.	<i>добір/пошук прикладів різних видів фразеологічних одиниць; добір/пошук синонімічних, антонімічних фразеологізмів; дослідження особливостей фразеологізмів народів світу; передавання змісту фразеологізмів невербальними засобами; ведення фразеологічного словничка тощо).</i> <i>Мовленнєва діяльність (висловлення ставлення до події, явища чи вчинку засобами фразеології тощо).</i> <i>Текстова діяльність (виявлення фразеологізмів у літературних творах; критичне оцінювання доцільності вжитих у тексті фразеологізмів; збагачення тексту фразеологізмами; вираження власної думки щодо змісту прослуханого тексту; обґрунтування свого ставлення до проблеми з опорою на власні знання й досвід).</i>
---	---	--

	містить фразеологізми [МОВ 1.1]; - демонструє багатий активний запас фразеологізмів [6 МОВ 1.7.2]; - виявляє власні мовні уподобання у процесі добору фразеологізмів [6 МОВ 4.2.1].		
4	Очікувані результати: - Чітко й правильно вимовляє звуки в процесі мовлення; - спостерігає за фонетичними явищами в мовленні, зокрема й на прикладі літературних творів [6 МОВ 4.1.2]; - аналізує мовлення за орфоепічними та орфографічними характеристиками [6 МОВ 3.3.2-4]; - вправно застосовує алфавіт; - знаходить й виправляє огріхи й помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень [6 МОВ 3.3.1-1]; - застосовує знання правил орфографії й орфоепії для вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 4.1.1]; - виявляє й аналізує орфографічні помилки; - пояснює виправлення, покликаючись на вивчені правила [6 МОВ 3.3.1-2]; - вправно користується словниками;	Тема: Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого з фонетики, графіки, орфоепії й орфографії в 1-4 класах. Голосні й приголосні звуки. Голосні наголошені й ненаголошені. Особливості вимови ненаголошених голосних. Правопис ненаголошених [е] та [и]. Приголосні тверді й м'які, дзвінкі й глухі. Вимова приголосних у корені слова. Позначення м'якості приголосних на письмі буквами ь, і, є, ю, я. Правила вживання м'якого знака.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (порівняння й зіставлення звуків природи й звуків мови; порівняння вимови наголошених і ненаголошених звуків; практичні завдання, що передбачають використання алфавіту; виявлення помилок у застосуванні алфавіту; добір прикладів застосування орфографічних правил у житті людини; виявлення проблемних ситуацій, спричинених орфографічними помилками; виконання завдань, що передбачають використання орфографічного словника тощо).

	- відтворює зміст почутого тексту з дотриманням орфоепічних норм [6 МОВ 1.2.1]; - удосконалює письмовий текст (власний та чужий) [6 МОВ 3.3.2-4]; - характеризує вплив неправильного наголошування, вимови на сприйняття слухачем змісту почутого повідомлення [6 МОВ 1.5.3-1]; - дотримується орфоепічних, графічних, орфографічних норм у процесі вибору мовленнєвих засобів [6 МОВ 1.7.1-3]; - послуговується засобами милозвучності у власному мовленні [6 МОВ 1.7.2-1]; - розпізнає роль окремих звуків як виражальних засобів у тексті [6 МОВ 2.2.6-2]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, з урахуванням засвоєних мовних норм [6 МОВ 3.3.1].	Особливості української графіки (відповідність звуків і графічних знаків, звук [г] і буква ге). Звукове значення букв я, ю, є, ї та щ. Правила вживання апострофа. Наголос в українській мові. Склад. Правила перенесення слів з рядка в рядок. Милозвучність української мови. Правила милозвучності (чергування у – в, і – й, з – із – зі). Спрощення в групах приголосних. Види помилок: орфоепічна, орфографічна, графічна. Словники. Орфоепічний словник. Словник наголосів. Орфографічний словник.	Текстова діяльність (читання тексту з дотриманням правильної вимови звуків; переказування тексту, що містить звукові природні елементи; виявлення слів, у яких зміна наголосу впливає на граматичне чи лексичне значення; звуковий аналіз окремих слів у тексті; аналіз порушень милозвучності у тексті й живому мовленні; графічне відтворення тексту, сприйнятого на слух; виявлення й аналіз графічних помилок; виявлення слів, у яких різняться вимова й написання; редагування текстів, у яких допущено орфографічні помилки; складання й оформлення власного висловлення згідно з усталеними орфографічними нормами; перетворення звукового фрагменту природи (ранок у лісі, гроза/дощ, шум моря тощо) в художній текст; сприймання усного висловлення на визначену тему, виявлення й аналіз у ньому орфоепічних помилок; виявлення впливу орфоепічної, графічної, орфографічної помилки на
--	--	--	--

			<i>зміст інформації тощо).</i>
5.	Очікувані результати: - Вирізняє синтаксичні одиниці у своєму та чужому мовленні, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1]; - порівнює та зіставляє синтаксичні одиниці за визначеними ознаками [6 МОВ 4.1.1-2]; - використовує різноманітні синтаксичні конструкції в різних повідомленнях у спеціальних (захищених) цифрових сервісах і соцмережах [6 МОВ 3.2.1-1]; - відтворює зміст почутого тексту з увагою до конкретних синтаксичних одиниць [6 УМД 1.2.1]; - визначає мету повідомлення простим реченням [6 УМД 1.4.4]; - висловлює власні почуття і враження щодо зображених у тексті людей, подій, ситуацій, ставлення до них [6 МОВ 2.3.2]; - характеризує емоційний стан літературного персонажа, його поведінки, вчинків засобами простого й складного речень, виявляючи толерантність [6 МОВ 2.3.1-1];	Тема: Відомості з синтаксису й пунктуації <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 1-4 класах. Словосполучення. Відмінність словосполучення від слова й речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Речення, його граматична основа (підмет і присудок). Речення з одним головним членом (загальне ознайомлення). Види речень за метою висловлення (розповідні, питальні, спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні). Пунктуаційна помилка. Другорядні члени речення: додаток, означення, обставина. Речення з однорідними членами (без сполучників і зі	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (розрізнення речень і словосполучень; добір власних прикладів словосполучень і речень; пошук ситуацій застосування окличних і питальних речень; аналіз функцій головних і другорядних членів; обґрунтування важливості розділових знаків; пошук ситуацій спілкування, у яких використання однорідних членів необхідне, правильне інтонування розділових знаків в усному мовленні; інтонування діалогу, речень із прямою мовою тощо). Мовленнєва діяльність (усне висловлення на задану тему; участь в обговоренні проблеми тощо). Текстова діяльність (виписування з тексту словосполучень, що є ключовими й виражають зміст його; заміна в тексті словосполучень; виписування речень,

	- перефразовує репліки в діалозі відповідно до поставленого завдання [6 МОВ 1.2.1-3]; - аргументує власну оцінку прочитаного тексту (художнього тексту, медіатексту тощо) за допомогою складного речення [6 МОВ 2.4.2-3]; - описує власні літературні вподобання засобами речень з однорідними членами [6 МОВ 2.5.1-2].	сполучниками а, але, і). Кома між однорідними членами. Складне речення. Кома між частинами складного речення, з'єднаними безсполучниковим і сполучниковим зв'язком. Пряма мова. Діалог. Розділові знаки в реченнях із прямою мовою. Тире при діалозі.	<i>що передають основну думку тексту, абзацу; виписування підметів, визначення їхньої ролі для передання інформації; передання змісту фрагмента тексту одним реченням; доповнення текстів однорідними членами.</i> <i>пунктуаційний аналіз тексту; заміна в тексті простих речень складними і навпаки; передання суті інформації одним складним реченням; складання речень, що передають емоційний стан людини в різних ситуаціях; складання речень оцінного змісту; складання діалогу на основі прочитаного/почутого тексту; відтворення ситуації за допомогою речень із прямою мовою; передання вражень від прочитаного, почутого за допомогою речення з прямою мовою тощо).</i>
--	--	--	--

Мовленнєва змістова лінія

№ п/п	Очікувані результати	Зміст навчального предмета	Види навчальної діяльності
1.	Очікувані результати: - Сприймає подану в достатньо вільному темпі інформацію	Тема: Інформація <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 1-4	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування;

відповідного обсягу на відому й частково нову тематику [6 МОВ 1.1.1]; - реагує на почуте, уточнюючи важливі для розуміння деталі [6 МОВ 1.1.2]; - формулює тему та ідею почутого повідомлення [6 МОВ 1.4.1-1]; - розуміє та відтворює зміст почутого повідомлення [6 МОВ 1.1.2-2]; - унаочнює та візуалізує почуте повідомлення (самостійно або з допомогою інших осіб), використовуючи різні засоби (малюнки, схеми, таблиці, комікси тощо) для відтворення змісту, структурування інформації [6 МОВ 1.2.3-1]; - знаходить у почутому відповіді на поставлені запитання [6 МОВ 1.3.1-1]; - стисло переказує фактичний зміст почутого повідомлення (зокрема невеликого художнього тексту, медіатексту або уривка з нього на знайому тему, якщо інформація проста, добре структурована, подана повільно та чітко [6 МОВ 1.2.1-1]; - передає простими фразами прихований зміст повідомлення, виражений за допомогою типових,	класах Інформація. Види інформації (текстова, графічна, числова, звукова, відео) тощо. Джерела інформації. Добір і пошук інформації.	<i>організація роботи; самоконтроль, рефлексія).</i> <i>Пізнавальна діяльність (визначення мети інформації; формулювання теми та ідеї почутої інформації; розрізнення нової й відомої інформації; передавання /відтворення її графічно (карти, схеми, плани, моделі тощо) чи образно (малюнок); добір і демонстрування зразків різних видів інформації; пошук інформації відповідно до поставленого завдання; знаходження, опрацювання і збереження інформації; аналіз змісту інформації тощо).</i> <i>Мовленнєва діяльність (реагування на почуту інформацію (коментар); вибіркове, стисле переказування змісту почутого відповідно до поставленого завдання; висловлення своєї думки тощо).</i> <i>Текстова діяльність (написання висновків на основі почутої інформації тощо).</i>
---	---	---

	зрозумілих для сприйняття невербальних засобів [6УМД1.1.3]; - добирає відповідно до поставленого завдання або самостійно визначених цілей інформацію з одного чи кількох джерел [6 МОВ 1.3.1]; - визначає мету повідомлення [6 МОВ 1.4.4]; - розрізняє відому й нову для себе інформацію [6 МОВ 1.3.1-2]; - ефективно використовує інформаційні ресурси (бібліотеки, сайти тощо) для задоволення власних читацьких потреб і розширення кола читацьких інтересів [6 МОВ 2.5.1-3]; - записує від руки або з використанням спеціальних (у тому числі цифрових) пристроїв власні міркування, інформацію з різних джерел [6 МОВ 3.1.1].		
2.	Очікувані результати: - Відповідно до мети застосовує основні види читання текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) [6 МОВ 2.1.1]; - знаходить у запропонованому тексті відому й нову інформацію [6 МОВ 2.2.2-1];	Тема: Текст <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 1-4 класах Текст. Тема, підтема (мікротема). Ключові слова. Основна думка.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Текстова діяльність (осмислення змісту прочитаного; поставлення уточнювальних запитань для

- визначає тему та мікротему, основну думку тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 МОВ 2.2.3]; - обирає (самостійно чи з допомогою) тексти українських і зарубіжних авторів, різних стилів і жанрів залежно від мети читання й наводить окремі аргументи свого вибору [6 МОВ 2.5.1]; - добирає з поданого переліку і використовує потрібні тексти з джерел, які вважає надійними [6 МОВ 2.5.2]; - усвідомлено послуговується основними складниками (заголовки, зміст, анотація тощо) джерел інформації (друкованого чи цифрового), а також складниками структури тексту [6 МОВ 2.1.2]; - визначає основні порушені в тексті проблеми, пов'язуючи їх із життєвим досвідом [6 МОВ 2.2.1]; - наводить приклади (з художніх текстів чи життєвого досвіду) вміння/невміння керувати емоціями, пояснювати емоційний стан літературних персонажів (зважаючи на ситуації, культури, епохи, національні традиції та звичаї тощо) для розвитку	Зміст прочитаного. Первинні і вторинні тексти. Опис. Розповідь. Роздум. Розповідь. Побудова розповіді. Види розповіді. Розповідь про себе. Читання. Види читання. Мета читання (отримання інформації, виконання завдань, набуття естетичного досвіду тощо)	<i>кращого розуміння і сприйняття, розрізнення розповіді, опису, роздуму; формулювання теми й основної думки тексту; визначення ключових слів; стисле переказування; інтонування тексту, реплік у ньому; знаходження потрібної інформації; оцінювання тексту, апелюючи до власних знань, позицій чи поглядів; зіставлення змісту прочитаного з власними ціннісними орієнтаціями; редагування тексту; творче опрацювання прочитаного тексту із заданою зміною персонажів, окремих епізодів тощо; розрізнення текстів (художніх, медіатекстів тощо), різних стилів, типів та жанрів мовлення в контексті авторського задуму; визначення проблем у тексті; розпізнавання виражальних засобів; виявлення й тлумачення порушених у тексті проблем; пояснення значення здобутої з прочитаного тексту інформації; створення письмових текстів (художні тексти, медіатексти тощо) визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на</i>
---	---	---

власного емоційного інтелекту [6 МОВ 1.8.3-2]; - формулює тему та основну думку тексту [6 МОВ 2.2.2-3]; - розпізнає в тексті основні виражальні засоби [6 МОВ 2.2.6-2]; - аналізує й удосконалює зміст написаного, доповнювати окремі його частини відповідно до теми й мети висловлення [6 МОВ 3.3.2]; - творчо опрацьовує прочитаний текст із заданою зміною персонажів, окремих епізодів тощо [6 МОВ 2.7.1-1]; - відповідно до мети застосовує основні види читання нескладних у мовному плані невеликих текстів; - пояснює значення здобутої з прочитаного тексту (художнього тексту, медіатексту тощо) інформації в контексті власного досвіду для розв'язання потрібних завдань [6 МОВ 2.4.1]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, спираючись на засвоєні мовні норми [6 МОВ 3.3.1]; - перетворює тексти (художні тексти, медіатексти тощо) словесно (переказ,		<i>мету й адресата, спираючись на власний життєвий досвід; описання й аналіз емоційного стану інших осіб або літературних персонажів, їхніх учинків і/або висловлень; створення власних текстів (розповідь, есе); логічне структурування власного тексту; удосконалення змісту тощо).</i>
--	--	--

	конспект тощо), графічно (схема, таблиця тощо) [6 МОВ 2.6.1]; - описує свої літературні вподобання, наводячи приклади прочитаних творів [6 МОВ 2.5.1-2].		
3.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - висловлює та обстоює власні погляди, ідеї, переконання; - взаємодіє зі співрозмовниками, супроводжуючи власне мовлення доречними вербальними та невербальними засобами для досягнення комунікативної мети [6 УМД 1.7.1]; - бере участь в онлайн-дискусіях на відому тематику, пов'язану з власним життєвим досвідом, навчанням, уподобаннями тощо [6 УМД 3.2.2-1]; - конструктивно спілкується, використовуючи жанри як типові мовленнєві конструкції; - дотримується основних мовленнєвих норм під час типових ситуацій комунікації [6 УМД 1.7.1-3];	Тема: Жанри мовлення <i>Пропонований зміст:</i> Комплімент, лестощі, похвала. Прохання, умовляння, благання, клянчення, пропозиція. Запрошення. Згода, відмова. Вибачення. Подяка. Привітання. Смс-повідомлення.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (визначення різниці між компліментом і лестощами, між проханням, умовлянням, благанням, клянченням; визначення пропозицій, на які необхідно відповісти відмовою, а на які – згодою, добір компліментів за віковою, статусною ознакою людини; аналіз компліментів; добір відповідей на комплімент; аналіз смс-повідомлень; складання дописів для чату тощо). Текстова діяльність (оформлення тексту прохання; формулювання різних видів пропозицій; формулювання відмови на пропозицію; складання й аналіз текстів вибачення, подяки,

	- доречно використовує в мовленні типові засоби художньої виразності [6 УМД 1.7.2]; - регулює власні емоції в комунікації [6 УМД 1.8.2]; - збагачує міжособистісну комунікацію позитивними емоціями [6 УМД 1.8.3]; - використовує жанри мовлення з метою гармонізації процесу спілкування, налагодження приязних стосунків; - використовує типові вербальні й невербальні засоби, жанри мовлення для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення комфортної атмосфери спілкування, підтримки, заохочення співрозмовників до певних дій [6 УМД 1.8.2-1]; - аналізує ситуацію спілкування, самостійно добирає й застосовує мовленнєвий жанр.		<i>привітання, повідомлення; виявлення, аналіз у тексті втішання, вибачення, подяки й визначення їхньої ролі у процесі спілкування тощо).</i> Мовленнєва діяльність (<i>усні звернення з проханням, пропозицією, запрошенням, привітанням тощо).</i>
4.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - залучає лексичне багатство мови для	Тема: Спілкування Пропонований зміст: Повторення вивченого в 1-4 класах. Цілі й завдання. Види спілкування. Живе й	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія).</i> Пізнавальна діяльність (<i>визначення</i>

ефективної комунікації зі співрозмовниками [6 МОВ 1.7.1-1]; - реагує на почуте, уточнює важливі деталі [6 МОВ 1.1.2]; - обирає доцільні способи вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 3.3.3]; - бере участь в онлайн-дискусіях, розпізнавати розбіжності в думках і толерантно обстоювати власну позицію, дотримуючись базових норм етикету [6 МОВ 3.2.2]; - дотримується норм етикету під час онлайн-спілкування [6 УМД 3.2.2-4]. - дотримується основ безпечної поведінки в цифровому просторі та основних засад академічної доброчесності [6 МОВ 3.2.3]; - висловлює власні думки, виражає почуття, переживання, ставлення [6 МОВ 1.8.1]; - аналізує емоційний стан літературних персонажів, їхні вчинки для моделювання власної поведінки та формування базових морально-етичних норм, виявляючи толерантність [6 МОВ 2.3.1]; - визначає окремі деталі, що сприяють	віртуальне спілкування. Безпека віртуального спілкування. Ситуація спілкування. Ознаки й переваги гармонійного спілкування. Запитання і відповіді. Слухання, види. Суперечка і сварка. Маніпуляції у спілкуванні. Учасники спілкування. Наміри співрозмовників. Правила гарного спілкування. Етикетні норми спілкування. Засоби спілкування (мовні й позамовні) Вимова й інтонація. Переконливість та аргументованість.	й поставлення цілей і завдань спілкування; формулювання намірів; добір реплік відповідно до виду й мети спілкування; правильне інтонування розмови; добір лексичних засобів; обґрунтування доцільності мовних формул ввічливості; спілкування живе й віртуальне на визначену тему; визначення намірів; виявлення чинників, що сприяють або заважають ефективній комунікації; визначення бар'єрів і небезпек віртуального спілкування; виявлення ознак гармонійного спілкування; розрізнення невербальних засобів (інтонації, сили голосу, логічного наголосу, темпу, паузи, міміки, жестів, пози), використаних для передавання прихованого змісту; виявлення випадків маніпулювання; виявлення лексичних засобів, що сприяють уникненню двозначності; поставлення запитань з метою отримання інформації; характеристика учасників спілкування; виявлення ознак переконливості, аргументованості
--	--	---

	або заважають комунікації [6 МОВ 1.5.2]; - пов'язує, зіставляє почуте з життєвим досвідом [6 МОВ 1.4.5]; - взаємодіє з іншими в цифровому просторі, дбаючи про власну кібербезпеку [6 МОВ 3.2.3-1]; - дотримується засад академічної доброчесності у процесі віртуальної взаємодії [6 МОВ 3.2.3-2].		тощо). Текстова діяльність (аналіз конкретної ситуації спілкування у тексті тощо).
--	--	--	---

Повторення в кінці року

6-ий клас

№ п/п	Очікувані результати	Зміст навчального предмета	Види навчальної діяльності
1.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - характеризує деякі основні особливості структури та окремі деталі мовного оформлення нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них), що належать до різних стилів і жанрів[6	Тема: Краса і багатство української мови <i>Пропонований зміст:</i> Краса звучання української мови: - звукові повтори різних видів; - ритмічність мови; - уникнення важких для вимови чи неприємних для слуху звуків у фразі; - виразна повнозвучна вимова	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (дослідження критеріїв краси й багатства української мови; добір прикладів, що свідчать про красу й багатство мови тощо). Текстова діяльність (читання текстів уголос; аналіз текстів за

	УМД 2.2.6]; - робить висновки на основі прочитаного нескладного в мовному плані тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту або уривка з нього) [6 УМД 2.2.7]; - пояснює вплив мовних засобів у тексті на формування власного естетичного смаку [6 УМД 2.3.2-2]; - передає нескладні в мовному плані невеликі тексти (зокрема художні тексти, медіатексти або уривки з них) словесно (переказ, конспект), графічно (схема, таблиця тощо) [6 УМД 2.6.1]; - добирає доречні типові засоби милозвучності для оформлення невеликого типового власного висловлення [6 УМД 3.1.4-2]; - виявляє і виправляє типові порушення правил милозвучності в мовленні, спираючись на засвоєні мовні норми [6 УМД 3.3.1]; - використовує знання про милозвучність, багатство української мови для вдосконалення власного мовлення [6 УМД 4.1.1].	голосних і приголосних; - порівняно невелика кількість збігів кількох приголосних; - наспівна мелодика. Багатство української мови: - лексичне (словниковий склад мови; кількість синонімів, архаїзмів, історизмів, неологізмів, діалектизмів тощо); - фразеологічне; - морфемне; - граматичне.	певною ознакою: ритміки, мелодики мови, повнозвучної вимови, співвідношення голосних і приголосних звуків у словах; виявлення неологізмів, архаїзмів, історизмів, діалектизмів тощо; визначення ролі суфіксів і префіксів у словах; переказування тексту (з дотриманням лексичного багатства; з розширенням тексту синонімами, фразеологізмами тощо). Мовленнєва діяльність (усне повідомлення на визначену тему).
2.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність	Тема: Будова слова. Орфографія	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність

(мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - доречно використовує в мовленні вивчені мовні одиниці [6 УМД 1.7.2]; - використовує знання про будову слова для вдосконалення власного мовлення [6 УМД 4.1.1]; - добирає потрібні мовні засоби, дотримуючись основних мовних норм, ураховуючи роль значущих частин слова [6 МОВ 3.1.4]; - спостерігає за значущими частинами слова в мовленні, зокрема й на прикладі літературних творів [6 МОВ 4.1.2]; - складає та оформлює невелике типове власне висловлення з використанням вивчених мовних одиниць [6 УМД 3.1.4-1]; - знаходить і виправляє типові помилки у змісті тексту, будові слова, написанні значущих частин слова [6 УМД 3.3.1-1]; - висловлює власні почуття та враження щодо зображених у тексті (художньому тексті, медіатексті тощо) людей, подій, ситуацій, ставлення до	<i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого раніше про будову слова: - форми слова і спільнокореневі слова; - значущі частини слова, їхня роль; - правопис значущих частин слова. Спільнокореневі слова й форми слова. Спільнокореневі слова як засіб зв'язку речень у тексті. Основа (корінь, суфікс, префікс) і закінчення – значущі частини слова (поглиблення вивченого). Написання префіксів <i>з-, зі-, с-, роз-, без-, пре-, при-, прі-</i>. Правила написання букв <i>е, и, і</i> в суфіксах <i>-ечок-, -ечк-, -ичок-, -ичк-, -інн-(я), -ення-(я), -инн-(я), -ив-(о), -ев-(о)</i>. Букви <i>е, о, и</i> в прикметникових суфіксах <i>-ев-, (-єв-), -ов-, -ин-, -ін-, -ичн-</i>. Антонімічні префікси й	(цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (пояснення й застосування правил написання значущих частин слова; визначення спільного лексичного значення спільнокореневих слів, що належать до різних частин мови; розмежування спільнокореневих слів і форм одного слова; визначення змінних і незмінних частин мови, складних слів; добір спільнокореневих слів; розбір слів за будовою; пояснення функцій значущих частин слова: префіксів (творення слів, синонімів, антонімів), суфіксів (творення нових слів, надання словам емоційного забарвлення); пошук ситуацій, що потребують застосування вивченої теми; виокремлення частин будови слова, пояснення значень закінчення для творення форм слова; виконання вправ, що передбачають застосування орфографічних правил; виявлення проблемних ситуацій, спричинених орфографічними
--	--	---

	них, використовуючи слова з суфіксами, що надають слову емоційного забарвлення та виразності [6 МОВ 2.3.2]; - редагує текст, уникаючи скупчення спільнокореневих слів; - користується орфографічним словником.	суфікси Незмінні й змінні слова. Складні слова.	<i>помилками. виконання завдань, що передбачають використання орфографічного словника; аргументування власної думки тощо).</i> Текстова діяльність (<i>пошук у тексті форм одного слова й спільнокореневих слів; аудіювання, читання й складання текстів, що містять слова із суфіксами, які надають слову емоційного забарвлення й виразності; виявлення й аналіз у текстах помилок, спричинених недоцільним уживанням спільнокореневих слів або форм слова; редагування речень і текстів; редагування тексту/речень; складання й оформлення власного висловлення згідно з усталеними орфографічними нормами; тощо).</i> Мовленнєва діяльність (<i>усне висловлення на визначену тему).</i>
3.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує);	Тема: Словотвір. Орфографія <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого у 3-4 класах.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; планування; припущення; організація роботи; самоконтроль, рефлексія).</i>

- обирає комунікативно доцільний варіант слова з опорою на знання про способи словотворення (<i>розвивальний, а не розвиваючий</i>); - виявляє власні мовні вподобання в доборі мовних засобів [6 МОВ 4.2.1]; - збагачує власне мовлення, послуговуючись різноманітними джерелами [6 МОВ 4.2.4]; - використовує словотвірні засоби для передання власних емоцій, створення комфортної атмосфери [6 МОВ 1.8.3-1]; - записує власні міркування з використанням виучуваного мовного явища [6 МОВ 3.1.1-1]; - складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними словотвірними нормами [6 МОВ 3.1.4-1]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, спираючись на засвоєні мовні норми [6 МОВ 3.3.1]; - добирає потрібні словотвірні засоби, дотримуючись основних мовних норм [6 МОВ 3.1.4]; - імпровізує з окремими художніми засобами (словотвірними) [6 МОВ	Словотвір – розділ мовознавства і джерело збагачення мови. Змінювання і творення слів. Твірне слово. Основні способи словотворення: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів), абрєвіатури, перехід слів з однієї частини мови в іншу. Творення і правопис складноскорочених слів. Складні слова. Сполучні <i>о, е</i> в складних словах. Правопис складних слів разом, із дефісом, окремо. Написання слів з пів. Словотвірний ланцюжок. Зміни приголосних під час творення слів: - іменників із суфіксом <i>-ин-(а)</i> від прикметників на <i>-ський, -цький</i>; - іменників із суфіксами <i>-ств-(о), -зств-(о), -цтв-(о)</i>; -	Пізнавальна діяльність (<i>визначення способів творення слів, стилістичних засобів словотвору; добір словотвірного ланцюжка; творення і написання слів суфіксальним способом: іменників (суфікси -ин(а), -ств(о), -зств(о), -цтв(о)), прикметників (суфікси -ськ-, -цьк-, -зьк-); творення і написання складних, складноскорочених слів, комунікативно доцільне застосування їх; пояснення ролі складних слів у мовленні; виконання завдань, що передбачають використання орфографічного словника тощо</i>). Текстова діяльність (<i>визначення ролі слів емоційно-експресивними суфіксами; виявлення в тексті виучуваних мовних одиниць; збагачення/перетворення тексту за допомогою слів, утворених різними способами; редагування тексту, обґрунтування правильного вживання словотвірних засобів; написання власних висловлень із використанням зазначених слів, написання есе тощо</i>).
---	--	---

	4.2.2]; - створює невеликі типові повідомлення / медіатексти в захищених цифрових сервісах і соцмережах щодо проблем, пов'язаних з особистим досвідом та освітньою діяльністю, використовуючи складноскорочені слова [6 МОВ 3.2.1].	прикметників із суфіксами - ськ-, -цьк-, -зьк-. Словотвірний розбір слова.	Мовленнєва діяльність (<i>усне висловлення на визначену тему; усний коментар тощо</i>).
4.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - розмежовує за конкретними ознаками самостійні й службові частини мови; - виокремлює слова, визначає частину мови, пояснює їхню суть [6 УМД 4.1.2-1]. - створює невеликі типові повідомлення на спеціальних цифрових сервісах і в соціальних мережах, використовуючи самостійні і службові частини мови [6 МОВ 3.2.1-1]; - створює та самостійно презентує в простий спосіб тексти визначеної тематики, комунікативно доречно використовуючи самостійні частини	Тема: Морфологія. Орфографія. <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого про самостійні частини мови в початкових класах. Загальна характеристика частин мови. Службові частини мови. Вигук.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; припущення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія</i>). Пізнавальна діяльність (<i>розподіл спільнокореневих слів на частини мови; розподіл службових частин мови залежно від їхніх функцій; добір власних прикладів тощо</i>). Текстова діяльність (<i>розпізнавання в тексті частин мови на основі їх смислових і граматичних особливостей; виписування слів, обґрунтування належності їх до частини мови; редагування тексту з метою уникнення невиправданого повторення службових частин мови; складання речень, написання есе тощо</i>).

	мови [6 МОВ 3.1.2]; - збагачує власне мовлення, використовуючи різні джерела [6 МОВ 4.2.4]; - критично оцінює рівень власних знань.		Мовленнєва діяльність (<i>усне висловлення на задану тему; коментар до обраної проблеми тощо</i>).
5.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - вирізняє окремі ознаки іменників, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1]; - порівнює та зіставляє іменники за визначеними ознаками [6 МОВ 4.1.1-2]; - спостерігає та виявляє окремі групи іменників у власному мовленні та в літературних творах [6 МОВ 4.1.2]; - використовує знання про іменник для вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 4.1.1]; - виявляє власні мовні вподобання під час добору іменників [6 МОВ 4.2.1]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, з урахуванням засвоєних правил [6 МОВ 3.3.1]; - творчо використовує іменники як	Тема: Іменник <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивчених раніше відомостей про іменник. Іменник як самостійна частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Номінативна функція іменника в мовленні. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні. Велика буква та лапки у власних назвах. Збірні іменники. Рід іменників. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини. Відмінки іменників. Кличний відмінок.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія</i>). Пізнавальна діяльність (<i>розпізнавання іменників на основі їхніх смислових і граматичних особливостей; визначення значущих частин слова в іменниках; розмежування й обґрунтування іменників з абстрактним і конкретним значенням; пояснення особливостей написання іменникових закінчень; морфологічний аналіз іменників; зображення текстової інформації про іменник у вигляді схеми, моделі, таблиці; узагальнення інформації про іменник; групування іменників за вказаною ознакою; виявлення в тексті незнайомих іменників, з'ясування лексичного</i>

	творчий засіб, обґрунтовуючи власний вибір [6 МОВ 4.2.1-1]; - критично ставиться до власної мовленнєвої діяльності, обирає доцільні способи вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 3.3.3]; - збагачує власне мовлення іменниками, використовуючи різні джерела [6 МОВ 4.2.4].	Поділ іменників на відміни й групи. Відмінювання іменників I відміни. Відмінювання іменників II відміни. Особливості відмінювання іменників чоловічого роду в родовому відмінку. Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни. Відмінювання іменників III – IV відмін. Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників. Відмінювання іменників, що мають форму лише множини. Особливості написання іменників у кличному відмінку. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові, <i>Не</i> з іменниками. Правопис складних іменників.	<i>значення за словником; використання словників задля з'ясування значення слів, фразеологізмів, написання слів; визначення синтаксичної ролі іменників; аналіз іменників у тексті за визначеною ознакою; тематичне групування лексики; дослідження сфер застосування правил написання великої букви у власних назвах; обґрунтування життєвого значення правил написання іменників; пошук проблемних ситуацій, спричинених неправильним написанням іменників; застосування іменників відповідно до стильової диференціації тексту (горизонт – науковий; видноколо – художній); визначення мовленнєвих жанрів, у яких доцільне використання іменників у формі кличного відмінка; пошук мовленнєвих жанрів і життєвих ситуацій, для яких виучувані теми мають важливе значення тощо).</i> Текстова діяльність (пояснення ролі номінативної функції іменників у тексті; пояснення лексичного значення іменників у тексті;
--	--	---	--

			<i>редагування речень і текстів; визначення теми, ідеї тексту; добір ключових слів; знаходження в тексті інформації й передавання/відтворення її графічно (карти, схеми, плани, моделі тощо) чи образно (малюнок); збагачення тексту певними іменниками тощо).</i> <i>Мовленнєва діяльність (переказування текстів із елементами творчого завдання; виразне читання тексту; усне висловлення на визначену тему тощо).</i>
6.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - вирізняє окремі ознаки прикметників, пояснює їхню суть [6 МОВ 4.1.2-1]; - спостерігає та виявляє окремі групи прикметників у власному мовленні та в літературних творах [6 МОВ 4.1.2]; - обирає комунікативно доцільний варіант слова з опорою на знання про частини мови, їхні функції в мовленні; - виявляє власні мовні вподобання в	Тема: Прикметник <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого про прикметник у 1-4 класах: - значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Перехід прикметників з однієї групи в іншу. Короткі форми прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (розпізнавання прикметників за смисловими і граматичними ознаками; визначення в прикметниках значущих частин слова; визначення синтаксичної ролі прикметників; творення ступенів порівняння якісних прикметників;

	доборі мовних засобів [6 МОВ 4.2.1]; - використовує знання про прикметник для вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 4.1.1]; - виявляє власні мовні вподобання під час добору прикметників [6 МОВ 4.2.1]; - збагачує власне мовлення прикметниками як засобами художньої виразності [6 МОВ 1.7.2]; - характеризує основні особливості мовного оформлення текстів (художніх текстів, медіатекстів тощо), що належать до різних стилів і жанрів [6 МОВ 2.2.6].	Відмінювання прикметників. Прикметники твердої й м'якої груп. Перехід прикметників в іменники. Творення прикметників (практично). Написання <i>не</i> з прикметниками. Написання <i>-н-</i> і <i>-нн-</i> у прикметниках. Написання складних прикметників разом і через дефіс.	<i>пояснення особливостей написання прикметникових суфіксів та закінчень; морфологічний, словотвірний розбір прикметників; використання словників задля з'ясування значення слів, фразеологізмів, написання слів; дослідження сфер застосування правил нормативного вживання прикметників; розрізнення /групування якісних, відносних, присвійних прикметників; добір прикметників-синонімів для більш точного позначення ознаки предмета тощо).</i> <i>Текстова діяльність (збагачення тексту якісними і відносними прикметниками; обґрунтування доцільності вживання коротких форм прикметників; збагачення тексту епітетами як засобом виразності мовлення; аналіз у тексті дотримання орфографічних і граматичних норм; редагування речень і текстів; знаходження в тексті інформації й передавання/ відтворення її графічно (карти, схеми, плани, моделі тощо) чи</i>
--	--	--	--

			<i>образно (малюнок); складання речень, написання есе; комунікативно доцільне використання прикметників як текстотвірного засобу тощо).</i>
7.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - виокремлює та розрізняє числівники за різними ознаками [6 МОВ 4.1.1-1]; - добирає потрібні числівники для створення власних текстів, дотримується мовних норм [6 МОВ 3.1.4]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, з урахуванням засвоєних мовних норм [6 МОВ 3.3.1]; - спостерігає за числівниками в мовленні, зокрема на прикладі літературних творів [6 МОВ 4.1.2]; - переказує зміст тексту (художнього тексту, медіатексту тощо), в різний спосіб відповідно до завдання [6 МОВ 2.6.1-1]; - створює й самостійно презентує невеликі типові тексти (зокрема	Тема: Числівник <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 3-4 класах: - значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль; - числівники кількісні (на означення цілих чисел, дробові, збірні) і порядкові. - числівники прості, складні й складені. Відмінювання числівників. Буква ь на кінці числівників і перед закінченням у непрямих відмінках. Роздільне написання складених числівників. Написання разом порядкових числівників з <i>-тисячний</i>. Узгодження числівників з іменниками. Правильне вживання числівників на позначення	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (розпізнавання числівників на основі їх смислових і граматичних особливостей; розрізнення числівників та спільнокоренових інших частин мови (п'ять, п'ятірка тощо); розрізнення кількісних і порядкових; простих, складних і складених числівників; відмінювання числівників; морфологічний розбір числівників; уживання числівників на позначення числа й кількості предметів, порядку при лічбі, дробових чисел, для позначення приблизної кількості; моделювання життєвих ситуацій застосування знань про числівник; використання числівників як текстотвірного

	художні тексти, медіатексти) на відому тематику, у яких є числівники; - висловлюється в захищеному цифровому середовищі щодо проблем, пов'язаних із власним життєвим досвідом і сферою інтересів [6 УМД 3.2.1-2].	дат і часу.	засобу в текстах офіційно-ділового й наукового стилів; уживання числівників на позначення дат і часу; добір прислів'їв, крилатих висловів, у складі яких є числівники тощо). Текстова діяльність (знаходження в тексті інформації й передавання/відтворення її графічно (карти, схеми, плани, моделі тощо) чи образно (малюнок); складання речень, текстів, у складі яких є числівники; створення діалогів із використанням дат і точного позначення часу тощо). Мовленнєва діяльність (читання тексту/речень із числівниками у різних відмінкових формах; усне повідомлення, що містить числівники тощо).
8.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - застосовує знання на практиці; - дотримується орфографічних норм у процесі вибору мовленнєвих засобів [6 МОВ 1.7.1-3];	Тема: Займенник <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 3-4 класах: - значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні,	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (розпізнавання займенників на основі їхніх смислових і граматичних особливостей; визначення розрядів

	- застосовує знання правил орфографії для вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 4.1.1]; - спостерігає за етикетними функціями займенника в чужому мовленні й тексті літературного твору [6 МОВ 4.2.1]; - добирає потрібні займенники, дотримується основних мовних норм [6 МОВ 3.1.4]; - перефразовує репліки в діалозі [6 МОВ 1.2.1-3].	вказівні; питальні й відносні; заперечні; означальні й неозначені (ознайомлення). Етикетні функції займенників <i>ти</i> і <i>Ви</i>. Відмінювання займенників усіх розрядів. Приставний н у формах особових і вказівних займенників. Написання разом і з дефісом неозначених займенників. Правопис заперечних займенників. Написання займенників із прийменниками.	<i>займенників; визначення етикетних функцій займенника; морфологічний розбір займенників; уживання в мовленні неозначених займенників-синонімів; добір ситуацій для застосування займенників «ти» і «Ви»; моделювання ситуацій, що передбачають етикетні функції займенників (займенники ти і Ви; уживання займенників він, вона, вони у присутності людей, на яких вони вказують тощо).</i> <i>Текстова діяльність (редагування тексту (заміна повторюваних слів займенниками; аналіз художніх текстів); виразне читання тексту; використання займенників як текстотвірного засобу: застосування займенників 3-ої особи відповідно до смислу попередніх речень; використання займенників як засобу зв'язку речень у тексті тощо).</i> <i>Мовленнєва діяльність (виразне читання тексту; усне висловлення на задану тему).</i>

Мовленнєва змістова лінія

1.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - передає прихований зміст повідомлення, виражений за допомогою типових невербальних засобів [6 МОВ 1.1.3]; - усно відтворює зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), акцентуючи увагу на окремих деталях [6 МОВ 1.2.1]; - фіксує основний зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) відповідно до поставленого завдання [6 МОВ 1.2.2]; - вибірково переказує зміст почутого повідомлення, перефразовуючи репліки в діалозі [6 МОВ 1.2.1-3]; - самостійно складає простий план почутого; - визначає ключові слова в почутому повідомленні (зокрема художньому тексті, медіатексті) [6 МОВ 1.3.1-3]; - визначає основну й другорядну	Тема: Інформація. <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 5 класі: - Інформація. - Види інформації (текстова, графічна, числова, звукова, відео). - Джерела інформації. - Добір і пошук інформації. Актуальність і несуперечливість інформації. Надійність джерел інформації. Факти і судження. Достовірність/недостовірність інформації.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія</i>). Пізнавальна діяльність (<i>пошук інформації різних видів; укладання списків надійних джерел інформації; порівняння текстів з правдивою та неправдивою інформацією; пошук хибних висловлень/думок у текстах; висування припущень щодо правдивості інформації; визначення новизни й актуальності інформації; обґрунтування актуальності інформації; визначення й обґрунтування надійності джерела інформації; виявлення відомої й нової інформації; визначення головної й другорядної інформації в прочитаному тексті; обґрунтування достовірності, повноти інформації (за потреби звертаючись до відповідних джерел, доречно цитуючи окремі фрагменти почутого повідомлення);</i>
----	--	--	---

інформацію, мікротеми, важливі деталі в почутому повідомленні (зокрема художньому тексті, медіатексті) [6 МОВ 1.4.1-2]; - систематизує та узагальнює різні думки, виявляючи в них спільне і різне [6 МОВ 1.4.2]; - характеризує особливості форми усного повідомлення [6 МОВ 1.4.3-1]; - пов'язує, зіставляє почуте із життєвим досвідом [6 МОВ 1.4.5]; - розрізняє факти, судження та аргументи в почутому [6 МОВ 1.4.6]; - обґрунтовує своє ставлення до змісту почутого повідомлення [6 МОВ 1.5.1]; - обґрунтовує достовірність, повному інформації, у разі потреби звертаючись до відповідних джерел, доречно цитуючи окремі фрагменти почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту тощо) [6 МОВ 1.5.1-1]; - характеризує почуте повідомлення (зокрема художній текст, медіатекст) з погляду основних правил спілкування, дотримується їх [6 МОВ 1.5.1-2]; - поєднує інформацію, подану в різні способи (словесну, графічну, числову		<i>розпізнавання в інформації фактів, суджень, аргументів; передавання інформації різними способами;</i> <i>Мовленнєва діяльність (усне висловлення з обґрунтуванням свого ставлення до інформації; переказування інформації, усне висловлення власного ставлення до конкретної інформації тощо).</i>
---	--	---

	тощо) у межах одного або кількох текстів [6 МОВ 2.2.5-1]; - формулює висновки відповідно до поставленого завдання на основі аналізу опрацьованого тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 МОВ 2.2.7-1].		
2.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - читає тексти різних функційних стилів і мовленнєвих жанрів у різний спосіб (оглядово, вибірково тощо) відповідно до мети читання [6 МОВ 2.1.1-1]; - усно відтворює зміст почутого повідомлення (художнього тексту, медіатексту тощо) з акцентом на окремих деталях [6 МОВ 1.2.1]; - визначає тему, окремі мікротеми, основну ідею, важливі деталі почутого повідомлення (художнього тексту, медіатексту тощо) [6 МОВ 1.4.1]; - співвідносить зміст сприйнятого тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) з історичним і	Тема: Текст <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 5 класі: - Текст. - Тема, підтема (мікротема). - Ключові слова. - Основна думка. - Зміст прочитаного. - Первинні і вторинні тексти. - Опис. Розповідь. Роздум. Опис як тип тексту. Опис у різних мовленнєвих жанрах (оголошенні, загадці, художньому оповіданні). Ідея. Проблеми в тексті. Особливості переказу як вторинного тексту. Узагальнення та вилучення подробиць як способи	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія</i>). Пізнавальна діяльність (<i>формулювання теми (підтеми) й основної думки тексту; визначення ключових слів; складання плану тексту; інтонування тексту, реплік у ньому; перегляд певного тексту з метою віднаходження цільової інформації, яка складається з декількох слів, фраз або цифр; осмислення змісту прочитаного тексту; добір текстів різних видів; зіставлення змісту прочитаного з власними ціннісними орієнтирами; формулювання висновків з прочитаного; критичне оцінювання тексту; редагування тексту;</i>

культурним контекстом [6 МОВ 2.1.3-1]; - характеризує порушені в тексті (зокрема в художньому тексті, медіатексті) проблеми [6 МОВ 2.2.1-1]; - розрізняє відому і нову, головну і другорядну інформацію, факти і судження в тексті [6 МОВ 2.2.2]; - висловлює власні почуття, враження та ставлення щодо зображених у тексті людей, подій, ситуацій [6 МОВ 2.3.2]; - використовує надійні джерела для добору текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) [6 МОВ 2.5.2]; - експериментує з текстом [6 МОВ 2.7.1]; - створює та самостійно презентує в простий спосіб тексти на визначену тематику [6 МОВ 2.1.2]; - проектує власну поведінку в ситуаціях, подібних до тих, що зображено в тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті) [6 МОВ 2.3.1-3]; - визначає актуальність і несуперечливість тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) (наприклад, чи наведена інформація є	стиснення тексту/ План тексту. Види плану. Поняття академічної доброчесності.	<i>творче опрацювання прочитаного тексту із заданою зміною персонажів, окремих епізодів; створення письмових текстів (художні тексти, медіатексти тощо) визначених типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету й адресата, спираючись на власний життєвий досвід; виокремлює в тексті (художньому тексті, медіатексті тощо) мікротеми; виявлення й тлумачення порушених у тексті проблем; моделювання своїх емоцій під час презентації тексту; логічне структурування власного тексту; критичне читання тексту; аргументування власної оцінки тексту; розпізнавання в тексті фактів, суджень і аргументів.</i> Мовленнєва діяльність (переказування докладне, вільне, творче; висловлення припущень на основі прочитаного; описання власного емоційного стану, окремих відтінків настрою, почуттів, переживань тощо під час рефлексії власної діяльності або сприймання
--	--	--

правдивою, актуальною, не містить суперечностей) на основі власного досвіду та досвіду інших осіб [6 МОВ 2.4.2-1]; - розкриває актуальність літературних творів у контексті викликів сучасності та власних життєвих потреб [6 МОВ 2.4.2-2]; - добирає відповідно до поставленого завдання або самостійно визначених цілей інформацію з одного чи кількох джерел (художніх текстів, медіатекстів тощо) [6 МОВ 1.3.1]; - дотримується основних засад академічної доброчесності під час створення власних текстів [6 МОВ 3.1.3]; - добирає потрібні засоби, дотримується мовних норм [6 МОВ 3.1.4]; - наслідує окремі стильові риси текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) у процесі створення власного тексту чи медіатексту для взаємодії з іншими особами [6 МОВ 4.2.3-1]; - виявляє і виправляє помилки, допущені в тексті, спираючись на		<i>тексту; усна розповідь відповідно до поставленого завдання тощо).</i>
--	--	---

	засвоєні мовні норми [6 МОВ 3.3.1]; - трансформує графічну інформацію на основі одного джерела в текстову, зокрема з використанням мультимедіа [6 МОВ 2.6.2]; - перетворює тексти (художні тексти, медіатексти тощо) словесно (переказ, конспект тощо), графічно (схема, таблиця тощо) [6 МОВ 2.6.1]; - описує свої літературні вподобання, наводячи приклади прочитаних творів [6 МОВ 2.5.1-2]; - розпізнає наявні в повідомленні факти, судження й аргументи [6 МОВ 1.4.6-1]; - записує від руки або з використанням спеціальних (у тому числі цифрових) пристроїв власні міркування або інформацію з різних джерел [6 МОВ 3.1.1].		
3.	Очікувані результати: - Організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); - визначає мету повідомлення [6 МОВ 1.4.4]; - з допомогою або самостійно добирає	Тема: Жанри мовлення <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого у 5 класі. Відповідь на уроці. Структура відповіді. Розгорнута відповідь. Словникова стаття.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія). Пізнавальна діяльність (підготовка різних варіантів відповіді на визначену тему; аналіз структури

і створює графічні та візуальні засоби передавання інформації, зокрема щодо літературного твору (фабула, розрізнення персонажів, установлення зв'язків між ними й ін. [6 МОВ 1.2.3]; - обґрунтовує своє ставлення до змісту й форми повідомлення (художнього тексту, медіатексту тощо) [6 МОВ 1.5.1]; - логічно структурує власне повідомлення [6 МОВ 1.6.2-2]; - порівнює окремі елементи (теми, ідеї, проблеми, образи, сюжети тощо) тексту (художнього тексту, медіатексту тощо) [6 МОВ 2.2.4]; - експериментує з текстом (художнім текстом, медіатекстом тощо) за аналогією, за потреби звертаючись по допомогу до інших осіб [6 МОВ 2.7.1]; - створює елементи власного медіатексту на основі прочитаного, зокрема літературного твору [6 МОВ 2.7.2]; - дотримується основ безпечної поведінки в цифровому просторі та основних засад академічної доброчесності [6 МОВ 3.2.3]; - аналізує та вдосконалює зміст	Есе. Допис у соцмережах. Коментар. Порада. Електронний лист. Оголошення. Втішання.	<i>відповіді на уроці; зіставлення різних варіантів розгорнутої відповіді на уроці; пошук словникових статей за різними джерелами; укладання словникових статей, порівняння їх зі статтями з лексикографічних джерел; розпізнавання слів за словниковими статтями; визначення доцільності небуквених знаків у текстах дописів; визначення в тексті літературного твору ситуацій, у яких необхідна порада; визначення ситуацій, у яких доречно втішання; аналіз утішань тощо).</i> <i>Текстова діяльність (написання есе на визначену тему; підготовка й аналіз дописів для соцмереж; написання й аналіз коментарів щодо обраної проблеми; написання й аналіз тексту поради; написання електронного листа різним адресатам (близькій людині, подрузі, вчительці, сімейному лікареві тощо); написання й оформлення тексту оголошення; формулювання різних</i>
--	---	---

	написаного, доповнює окремі його частини відповідно до теми й мети висловлювання [6 МОВ 3.3.2]; - додержує основних засад академічної доброчесності під час створення власних текстів [6 МОВ 3.1.3].		<i>варіантів утішань тощо).</i>
4.	Очікувані результати: - залучає лексичне багатство мови для ефективної комунікації зі співрозмовниками [6 МОВ 1.7.1-1]; - доброзичливо висловлює своє ставлення до думок інших осіб, зважаючи на неповноту або суперечливість почутої інформації [6 МОВ 1.6.1-1]; - реагує на почуте, уточнює важливі деталі [6 МОВ 1.1.2]; - добирає стиль мовлення відповідно до мети, потреб і умов спілкування [6 МОВ 1.7.1-2]; - обирає доцільні способи вдосконалення власного мовлення [6 МОВ 3.3.3]; - бере участь в онлайн-дискусіях, розпізнає розбіжності в думках і толерантно обстоює власну позицію, дотримуючись базових норм етикету [6 МОВ 3.2.2];	Тема: Спілкування <i>Пропонований зміст:</i> Повторення вивченого в 5 класі. Усне й писемне спілкування. Емоційний стан співрозмовників. Важливі й другорядні деталі повідомлення. Міжособистісне, групове, масове спілкування. Ризики віртуального спілкування. Протидія й запобігання дискримінації, цькуванню Безпечна поведінка в цифровому просторі. Особливості онлайн-взаємодії.	Види навчальної діяльності: Організаційна діяльність (<i>цілевизначення; планування; організація роботи; самоконтроль, рефлексія</i>). Пізнавальна діяльність (<i>визначення в повідомленнях важливих і другорядних деталей; характеристика емоційного стану співрозмовників (героїв літературного твору); аналіз ситуацій віртуального спілкування; добір та аналіз прикладів спілкування з елементами дискримінації (цькування); аналіз лексики, що перешкоджає гармонійному спілкуванню; моделювання гармонійного віртуального спілкування; моделювання обговорення актуальної проблеми в чаті тощо</i>). Текстова діяльність (<i>написання й</i>

	- дотримується норм етикету під час онлайн-спілкування [6 УМД 3.2.2-4]; - конструктивно взаємодіє в процесі редагування [6 МОВ 3.3.3-2]; - визначає окремі деталі, що сприяють або заважають комунікації [6 МОВ 1.5.2]; - взаємодіє з іншими в цифровому просторі, дбаючи про власну кібербезпеку [6 МОВ 3.2.3-1].		<i>аналіз тексту повідомлення, визначення головних і другорядних деталей; написання порад щодо уникнення ризиків онлайн-спілкування;</i> <i>Мовленнєва діяльність (дискутування на обрану тему (проблему) тощо).</i>
Повторення в кінці року			
Соціокультурна змістова лінія <i>(Компетентнісний потенціал)</i>			
№ п/п	Очікувані результати	Зміст навчального предмета	Види навчальної діяльності
1	- Здійснює усну й письмову комунікацію на основі знання функцій мови, ресурсів (словника, граматики) і норм рідної мови, особливостей основних стилів і жанрів мовлення, типів мовної взаємодії; - розрізняє відому й частково нову для себе інформацію [6 УМД 1.3.1-2]; - здобуває й опрацьовує інформацію з різноманітних (друкованих та цифрових, зокрема аудіо-візуальних) джерел, критично осмислює її й використовує в усній та письмовій	Компетентність: Вільне володіння державною мовою <i>Пропонований зміст:</i> Українська мова як чинник національної та громадянської ідентичності. Ресурси мови для здійснення ефективної комунікації. Українська мова як вища цінність для українського народу. Мовні обов'язки громадянина	Види навчальної діяльності: <i>Пізнавальна діяльність (пошук інформації про мовний досвід в розвинених країнах світу; зіставлення змісту прочитаного з власними ціннісними орієнтаціями; оцінювання інформації крізь призму власного життєвого досвіду; формулювання своєї думки, ставлення до проблем державної мови в Україні тощо).</i> <i>Текстова діяльність (аналіз текстів; формулювання припущень у процесі</i>

	взаємодії для обстоювання власних поглядів, переконань, суспільних і національних цінностей; - знаходить у почутому повідомленні відповіді на визначену тему [6 УМД 1.3.1-3]; - відповідально використовує мовні засоби для досягнення особистих і суспільних цілей у різних життєвих ситуаціях (навчальних, професійних тощо), творчого самовираження, спираючись на особливості міжкультурної комунікації та на досвід комунікації державною мовою; - спілкується українською мовою в усіх сферах суспільного життя; - відповідально ставиться до мовних обов'язків громадян України; - дотримується культури мовлення та норм мовленнєвого етикету; - визначає спільне й різне в повідомленнях інших осіб [6 УМД 1.4.2-1]; - визначає мету повідомлення на мовну тему [6 УМД 1.4.4].	України. Роль мовної норми у становленні мовної особистості. Роль мови у державотворенні й становленні громадянина. Мова – ефективний засіб самовираження особистості.	<i>обговорення мовних проблем; редагування тексту тощо).</i> <i>Мовленнєва діяльність (читання текстів художньої прози українською мовою; обговорення проблем української мови в українському суспільстві; обговорення мовних обов'язків громадян України; формулювання власної думки щодо прочитаного й обстоювання її тощо).</i>
2	Очікувані результати: - Висловлює думки, почуття, погляди рідною/іноземними мовами усно й	Компетентність: Здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної)	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (формулювання припущень щодо

	письмово; - використовує власний мовленнєвий досвід для вивчення іноземних мов; - пояснює роль/значення мовних явищ та системи понять, за допомогою яких формується картина світу носіїв іноземної мови; - використовує іноземні мови для розширення читацького досвіду; - дотримується культури спілкування, прийнятої в сучасному світі, поважає культурні та особистісні відмінності учасників спілкування; - виявляє розуміння й емпатію до співрозмовників.	та іноземними мовами <i>Пропонований зміст:</i> Рідна мова як чинник етнокультурної ідентичності. Іноземні мови як ефективний засіб розширення картини світу; набуття читацького досвіду.	<i>важливості знань рідної/іноземних мов для загального розвитку людини; пошук інформації про мовне співіснування в розвинених країнах світу; зіставлення змісту прочитаного з власними ціннісними орієнтаціями; оцінювання інформації крізь призму власного життєвого досвіду тощо).</i> <i>Текстова діяльність (добір та опрацювання текстів; аналіз текстів; редагування тексту тощо).</i> <i>Мовленнєва діяльність (читання уривків художньої прози рідною/іноземною мовами, порівняння окремих елементів; обговорення проблем міжетнічної комунікації в українському суспільстві; висловлення власної думки щодо прочитаного й обстоювання її тощо).</i>
3.	Очікувані результати: - Застосовує математичні знання й методи для розв'язання широкого спектра проблем у повсякденному житті; - моделює процеси й ситуації із застосуванням математичного апарату;	Математична компетентність: <i>Пропонований зміст:</i> Математика як мистецтво пояснення. Роль математики в розвитку цивілізації.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (установлення причинно-наслідкових зв'язків у різноманітних ситуаціях; виокремлення головної й другорядної інформації; формулювання визначення; логічне

	- виявляє закономірності, щоб правильно обрати спосіб розв'язання проблеми; - установлює причинно-наслідкові зв'язки; - виокремлює головну й другорядну інформацію; - логічно обґрунтовує висловлену думку; - перетворює інформацію з однієї форми в іншу; - усвідомлює ролі математичних знань і вмінь в особистому й суспільному житті людини.	Досліджувати математику – значить здійснювати відкриття і робити припущення.	<i>обґрунтування висловленої думки; перетворення інформації з однієї форми в іншу тощо).</i>
4.	Очікувані результати: - Застосовує знання для пояснення світу природи; - досліджує природу, формулює висновки на основі отриманої інформації; - розуміє зміни, спричинені людською діяльністю; - висловлює припущення у процесі пояснення змін, спричинених людською діяльністю; - описує процеси власної діяльності з використанням мовних і мовленнєвих засобів.	Компетентність: Компетентності в галузі природничих наук, техніки й технологій <i>Пропонований зміст:</i> Різноманітний світ природи. Вплив діяльності людини на природний світ. Сучасні технології.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>пояснення світу природи, його будови; формулювання висновків про різноманітність природи; формулювання запитань до тексту про технічний прогрес тощо</i>). Текстова діяльність (<i>аналіз тексту про розвиток технологій тощо</i>). Мовленнєва діяльність (<i>дискусія про вплив сучасних технологій на розмаїття світу природи тощо</i>).

5.	Очікувані результати: - Реагує на зміни, долає труднощі; - адекватно сприймає нові ідеї, продукує свої; - ініціює зміни у близькому середовищі (клас, заклад освіти, родина, громада тощо); - визначає і ставить перед собою цілі, мотивує себе до інноваційності; - проявляє емпатію в оточенні однолітків і старших людей; - вдається до активних дій у житті школи, населеного пункту; - нестандартно розв'язує проблеми; - пропонує оригінальні альтернативи; - піддає сумніву усталені думки, дії, уявлення; - вносить пропозиції щодо покращення роботи (дозвілля тощо); - проявляє інтерес до проблем класу, школи.	Тема: Інноваційність <i>Пропонований зміст:</i> Сутність інновацій і значення їх для людини й суспільства. Інноватори – люди, що здатні змінити світ. Риси успішного інноватора (допитливість, співробітництво, асоціативне/інтегративне мислення, схильність до активних дій та експериментування). Емпатія як здатність бачити й розуміти внутрішній світ іншої людини.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>пошук інформації про інновації й інноваторів; моделювання образу інноватора; формулювання своєї думки, ставлення до інноваційних проблем тощо</i>). Текстова діяльність (<i>аналіз тексту про інновації, обґрунтування інноваційності, написання висновків тощо</i>). Мовленнєва діяльність (<i>переказування тексту про людей-інноваторів; читання тексту про інновації, що змінили світ; дискусія на тему «Чи все нове є інноваційним?»; написання есе («Інновації XXI століття», «Кого я вважаю інноватором нашого часу», «Як проявити емпатію», «Яких інновацій бракує нам сьогодні»</i>).
6.	Очікувані результати: - Розуміє суть екологічних проблем; - дотримується правил природоохоронної поведінки, ощадного використання природних ресурсів; - усвідомлює екологічні основи	Тема: Екологічна компетентність <i>Пропонований зміст:</i> Суть екологічних проблем. Екологічні проблеми мого краю. Здоров'я і здоровий спосіб	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>критичний аналіз інформації; пошук інформації про екологію рідного краю; визначення й формулювання проблеми, покладеної в основу тексту</i>).

	природокористування; - дотримується правил ощадливого природокористування, здорового способу життя.	життя – важливі людські цінності. Залежність здоров'я людини від стану екології.	<i>аналіз ухвалених рішень місцевої влади з питань екології; формулювання своєї думки, ставлення до екологічних проблем тощо).</i> Мовленнєва діяльність (читання з розумінням тексту на екологічну тему; переказування (стисле, докладне, вільне, творче) тексту на тему екології; висловлення власної думки (усно й письмово) щодо гострої проблеми екології; обґрунтування своїх думок у процесі дискусії тощо). Текстова діяльність (аналіз текстів на екологічну тематику).
7.	Очікувані результати: - Володіє способами діяльності стосовно інформації в навчальних предметах, освітній діяльності, в довкіллі; - володіє сучасними засобами інформації й інформаційними технологіями; - здійснює пошук, аналізує й добирає необхідну інформацію, а також перетворює, зберігає й захищає її; - використовує цифрові технології для	Тема: Інформаційно-комунікаційна компетентність, <i>Пропонований зміст:</i> Сучасні інформаційні ресурси. Пошукові програми. Елементи інформаційної грамотності. Цифрові технології як засіб комунікації. Мережеві спільноти.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (пошук та опрацювання інформації відповідно до поставленого завдання; добір інформації на визначену тему; збереження інформації; використання інформаційних джерел у процесі виконання домашнього завдання, підготовки проекту тощо).

	свого загального розвитку й для спілкування; - безпечно й етично застосовує інформаційно-комунікаційні засоби в навчанні й життєвих ситуаціях.	Правила віртуального етикету.	
8.	Очікувані результати: - Мотивує себе на навчання впродовж життя; - ставить перед собою цілі; - планує роботу над досягненням цілей; - використовує ефективні методи і прийоми учіння; - аналізує власні помилки й досягнення; - працює індивідуально і в колективі; - ділиться результатами з іншими.	Тема: Навчання впродовж життя. <i>Пропонований зміст:</i> Оргдіяльнісні вміння: мотивування, цілевизначення, планування, досягнення цілей, рефлексія. Раціональний розподіл часу. Боротьба з відкладанням на потім. Навчання як засіб самовдосконалення.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>добір та опрацювання інформації про роль навчання впродовж життя</i>). Організаційна діяльність (<i>добір мотивацій для самонавчання; поставлення цілей (малих і великих); складання плану на день, тиждень, місяць; здійснення рефлексії тощо</i>). Текстова діяльність (<i>написання есе «Що означає раціональний розподіл часу?»</i>).
9.	Очікувані результати: - Поважає людину, її гідність і права; - висловлюється з повагою про українське суспільство; - проявляє відкритість і повагу до інших думок, культур, переконань, поглядів; - критично оцінює тексти соціально-політичного змісту; - ефективно вибудовує комунікацію, аргументовано і грамотно висловлює	Тема: Громадянська компетентність <i>Пропонований зміст:</i> Ознаки нашої держави. Українська мова як державна мова українського народу. Державні символи, цінності, державні свята. Повага до людини, її гідності та прав. Права й обов'язки	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>критичне використання інформації соціально-політичного змісту; пропонування способів розв'язання суспільно важливих питань; добір і застосування стратегій розв'язання конфліктів відповідно до різних ситуацій; з'ясування лексичного значення слів «громадянин», «особистість», «гідність», «права»,</i>

власну думку щодо взаємин, різноманітних життєвих явищ, реалізації громадянських прав й обов'язків, суспільно-політичних подій тощо; - реалізовує громадянські права й обов'язки: знаходить способи розв'язання суспільно важливих питань, захищає й утверджує соціально прийнятні і схвалені норми поведінки, бере участь у подіях суспільно-політичного життя; - виявляє почуття патріотизму, гордості за свою країну, поваги до її історії, культурних та історичних пам'яток; - володіє емоційно позитивним прийняттям своєї національної ідентичності; - виявляє почуття власної гідності й поваги до інших громадян; - поважає українську мову, українські закони, правові норми; - повсякденно спілкується українською мовою; - виявляє повагу до думки, життєвого вибору сучасної людини, її можливості зберегти свою індивідуальність.	громадянина відповідно до вікового статусу. Цінність родини. Суть понять «громадянин», «гідність», «цінність», «право», «громадянське суспільство», «демократія», «свободи», «обов'язки», «участь». Скарбниця культурних надбань української нації й людства. Суспільний устрій України. Роль і функції суспільних установ, інститутів. Культурні й духовні цінності українського народу. Моя громадянська роль у суспільстві. Повага до людини. Гармонія в суспільстві.	«демократія», «громадянство», «цінність», «активність», «ініціативність»; формулювання своєї думки, ставлення до проблем громади, держави тощо). Текстова діяльність (опрацювання текстів про людську гідність, повагу до людини та її прав, цінність родини, обов'язки громадянина, культурні й духовні цінності; написання есе («Як стати активним громадянином?», «Кроки до набуття впевненості в собі», «Чому важливо бути відповідальним?», «Мої громадянські інтереси», «Мої сильні й слабкі сторони», «Коли мій голос (слово) має значення» тощо). Мовленнєва діяльність (усне висловлення власної думки на запропоновану тему).
--	---	--

10.	Очікувані результати: - Виявляє повагу до інших, приймає інакшість (толерантність); - ідентифікує себе з певною соціальною групою; - володіє навичками самоорганізації; - конструктивно співпрацює в колективі, співпереживає; - долає стрес і діє впевнено в конфліктних ситуаціях, зокрема пов'язаних із різними проявами дискримінації; - дбайливо ставиться до особистого, соціального й фізичного добробуту та здоров'я; - дотримується здорового способу життя; - дотримується правил поведінки й спілкування, що є загальноприйнятими в різних спільнотах і середовищах та ґрунтуються на спільних моральних цінностях.	Тема: Соціальна компетентність <i>Пропонований зміст:</i> Соціально-політичний устрій України. Сутність понять «соціальна роль», «соціальна культура», «соціальна активність». Уміння жити, взаємодіяти з іншими людьми (рідними, близькими, у шкільному колективі, у команді). Належність людини до певної соціальної спільноти. Аспекти власного здоров'я, облаштування побуту Сформованість гігієнічних навичок. Особливості сучасного ринку праці. Норми й етика трудових взаємовідносин, навички самоорганізації. Соціальні настанови, тобто фіксоване оцінне ставлення до людини, організації, події, явища, вчинку. Переконання як цілісна	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>критичне опрацювання інформації соціального змісту; з'ясування змісту понять «соціальна роль», «соціальна культура», «соціальна активність»; добір та аналіз способів розв'язання суспільно важливих питань; добір і застосування стратегій розв'язання конфліктів відповідно до різних ситуацій; формулювання своєї думки, ставлення до соціальних проблем тощо</i>). Текстова діяльність (<i>написання есе («Як облаштувати власний побут», «Який спосіб життя називають здоровим», «Здоров'я людини – цінний капітал», «Моральні цінності мого суспільства», «Що єднає родину», «Вчинки, варті захоплення», «Гідність людини як моральна цінність»); читання, переказування та аналіз текстів тощо</i>). Мовленнєва діяльність (<i>усне висловлення власної думки на суспільно важливу тему тощо</i>).
-----	---	--	---

		характеристика особистості, що відображає її усвідомлене самовизначення в соціальному світі, самоідентифікацію з певною соціальною групою, готовність до соціальних вчинків.	
11.	Очікувані результати: - Виявляє інтерес до опанування культурних і мистецьких здобутків України та світу; - шанобливо ставиться до культурних традицій українців, представників корінних народів і національних меншин України, інших країн і народів; - розуміє й поціновує творчі способи вираження й передавання ідей і смислів у різних культурах через різні види мистецтва й інші культурні форми; - виражає власні ідеї, почуття засобами культури й мистецтва.	Тема: Культурна компетентність Культурні й мистецькі здобутки України й світу. Культурні традиції українців, корінних народів і національних меншин, що живуть в Україні. Шляхи і способи проведення вільного часу, що культурно й духовно збагачують особистість. Роль культури у розвитку особистості.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (<i>критичний аналіз інформації; пошук інформації про творчі способи вираження й передавання ідей і смислів у різних культурах; формулювання й обґрунтування своїх думок під час дискусії на тему культури мовленнєвої поведінки у соцмережах; формулювання своєї думки, ставлення до проблем культури; аналіз ухвалених рішень місцевої влади з питань культури тощо</i>). Мовленнєва діяльність (<i>читання й осмислення текстів на культурну тематику; переказування (стисле, докладне, вільне, творче) тексту на тему культури; висловлення власної думки (усно й письмово) щодо</i>

			<i>способів проведення дозвілля тощо).</i> <i>Текстова діяльність (опрацювання текстів, присвячених українській культурі; визначення й формулювання проблеми, покладеної в основу тексту тощо).</i>
12.	Очікувані результати: - Аналізує фінансові проблеми і знає способи розв'язання їх; - бере відповідальність за власні рішення й дії; - планує своє життя і способи заробляння грошей; - виявляє інтерес до фінансових проблем у родині; - володіє навичками ощадливості; - планує витрати відповідно до фінансових можливостей; - пропонує підприємницькі ідеї й способи реалізації їх; - виявляє активність в усіх сферах життєдіяльності; - працює в команді заради планування і здійснення проєктів, що мають культурну, суспільну й фінансову цінність.	Тема: Підприємливість і фінансова грамотність <i>Пропонований зміст:</i> Функції грошей. Фінансові проблеми, ставлення до них і способи розв'язання. Способи заробляння грошей. Джерела збільшення доходу. Уникнення боргів. Ощадливість. Риси підприємництва. Відповідальність за свої фінанси.	Види навчальної діяльності: Пізнавальна діяльність (формулювання своєї думки, ставлення до проблем культури; критичний аналіз інформації про способи заробляння грошей; пошук інформації про джерела збільшення доходів; аналіз фінансових ризиків тощо). Мовленнєва діяльність (переказування (стисле, докладне, вільне, творче) тексту на тему підприємливості; висловлення власної думки (усно й письмово) щодо фінансових проблем і способів розв'язання їх; логічне обґрунтування своїх думок під час дискусії на тему ощадливості; обговорення проблеми ставлення до грошей тощо). Текстова діяльність (читання й обговорення текстів на фінансову

			<i>тематику; визначення й формулювання проблеми, покладеної в основу тексту тощо).</i>

Критерії поурочного оцінювання на уроках з української літератури

Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів
Початковий рівень	
1	Учень/учениця на елементарному рівні відтворює матеріал, називаючи окремий літературний факт або явище (автора й назву твору, окремих літературних персонажів тощо)
2	Учень/учениця розуміє навчальний матеріал і може відтворити фрагмент з нього окремим реченням (називає окремі факти з життя і творчості письменника, головних персонажів твору, упізнає за описом окремого персонажа твору, упізнає, з якого твору взято уривок тощо)
3	Учень/учениця розуміє навчальний матеріал і за допомогою вчителя дає відповідь у формі висловлювання (відтворює зміст у певній послідовності, називає на репродуктивному рівні жанр твору, упізнає літературний факт за описом або визначенням)
Середній рівень	
4	Учень/учениця має уявлення про зміст твору, може переказати незначну його частину та з допомогою вчителя визначає основні сюжетні елементи, на репродуктивному рівні відтворює фактичний матеріал
5	Учень/учениця знає зміст твору, переказує окрему його частину, знаходить у тексті приклади відповідно до сформульованого завдання, висловлює оцінювальне судження і доводить його одним-двома аргументами, завершує відповідь простим узагальненням, дає визначення літературних термінів
6	Учень/учениця знає зміст твору, може переказати значну його частину, з допомогою вчителя виділяє головні епізоди, уміє формулювати думки, називає риси характеру літературних героїв, встановлює окремі причиново-наслідкові зв'язки, дає визначення літературних термінів з прикладами
Достатній рівень	
7	Учень/учениця володіє матеріалом і навичками аналізу літературного твору за поданим учителем зразком, наводить окремі приклади з тексту
8	Учень/учениця володіє матеріалом, за зразком аналізує текст, виправляє допущені помилки, добирає докази на підтвердження висловленої думки, застосовує відомі факти, поняття для виконання стандартних навчальних завдань
9	Учень/учениця володіє матеріалом та навичками комплексного аналізу літературного твору, застосовує теорію в конкретних ситуаціях, демонструє правильне застосування матеріалу, складає порівняльні характеристики, добирає аргументи на підтвердження власних міркувань
Високий рівень	
10	Учень/учениця володіє матеріалом та навичками комплексного аналізу літературного твору, виявляє початкові творчі здібності, самостійно оцінює літературні явища, працює з різними джерелами інформації, систематизує, узагальнює та творчо використовує дібраний матеріал
11	Учень/учениця на високому рівні володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу художнього твору, використовує засвоєні

факти для виконання нестандартних завдань, самостійно формулює проблему й вирішує шляхи її розв'язання, висловлює власні думки, самостійно оцінює явища літератури й культури, виявляючи власну позицію щодо них

- 12 Учень/учениця вільно володіє матеріалом та навичками текстуального аналізу літературного твору, виявляє особливі творчі здібності та здатність до оригінальних рішень різноманітних навчальних завдань, до перенесення набутих знань та вмінь на нестандартні ситуації, має схильність до літературної творчості

Перевірка знаннєвого компонента (оцінювання мовних знань і вмінь)

Оцінювання мовних знань і вмінь здійснюється тематично. Зміст контролю визначається згідно з функціональним підходом до шкільного мовного курсу.

1. Перевірці підлягають знання та вміння з мови, які необхідні передусім для правильного використання мовних одиниць.

Перевірка здійснюється фронтально в письмовій формі із застосуванням завдань тестового характеру.

Учням пропонується:

- розпізнавати вивчені мовні явища;
- групувати, класифікувати;
- сполучати слова, доповнювати, трансформувати речення, добираючи належну форму слова, потрібну лексему, відповідні засоби зв'язку між частинами речення, між реченнями у групі пов'язаних між собою речень тощо;
- виявляти розуміння значення мовних одиниць та особливостей їх використання в мовленні.

2. Для контрольної перевірки використовуються завдання тестового характеру, складені на матеріалі слова, сполучення слів, речення, груп пов'язаних між собою речень. Учитель визначає, який із запропонованих нижче варіантів тестового контролю з його погляду доцільніший.

Варіант перший. Учням пропонується 12 тестових завдань з вибірковими відповідями.

Варіант другий. Рекомендується пропонувати учням/ученицям 6 завдань, складність яких збільшується від класу до класу. Два з них мають торкатися розпізнавання мовних одиниць, а чотири – їх побудови, реконструювання, редагування, використання. До кожного завдання учням/ученицям пропонується дібрати власні приклади.

3. Одиниця контролю: вибрані учнями/ученицями правильні варіанти виконання завдань тестового характеру та самостійно дібрані приклади.

4. Оцінювання результатів контрольної роботи здійснюється так.

Варіант перший. За кожні правильно виконані 12 завдань учень/учениця отримує 1 бал.

Варіант другий. За правильне виконання запропонованих 6 завдань, учень/учениця отримує 1 бал, а також 1 бал за самостійний добір прикладів

до кожного завдання.

Отже, за зазначену вище роботу учень/учениця може отримати від 1 бала до 12 балів. Якщо учень/учениця з певних причин не виконав/ла роботу, він/вона має пройти відповідну перевірку додатково задля того, щоб отримати відповідний бал.

Критерії оцінювання знань, умінь та навичок учнів у процесі поурочного вивчення теми з української мови

Рівень	Бали	Розуміння й засвоєння учнями вивченої теми
Початковий (Бали цього рівня одержують учні/учениці, які виявили незначні результати первинного засвоєння окремих елементів змісту теми)	1	Учень/учениця має значні труднощі в розумінні окремих елементів змісту теми, не дає самостійних відповідей, відповідає на запитання вчителя уривчастими реченнями
	2	Учень/учениця відповідає на елементарні запитання короткими репліками, що містять значні недоліки різного характеру, має нечіткі уявлення про окремі елементи змісту теми
	3	Учень/учениця відповідає на запитання короткими репліками, припускаючись помилок різного характеру, але сам не будує зв'язну відповідь
Середній (Бали цього рівня заслуговують учні/учениці, які досягли певних успіхів розуміння й засвоєння окремих елементів змісту теми)	4	Учень/учениця слабо володіє теоретичним матеріалом, припускається чимало помилок у будові висловлення, відповідь не підтверджує належними прикладами; виявляє незначне розуміння мовних одиниць, може за зразком відтворювати певні дії
	5	Учень/учениця недостатньо розуміє мовну тему, стисло відповідає на нескладні теоретичні запитання, виявляє часткове розуміння мовної теми, здатний із певними неточностями давати визначення понять, формулювати правила
	6	Учень/учениця достатньо розуміє мовну тему, припускається низки помилок у будові відповіді, однак не вистачає самостійності суджень, аргументації; за допомогою вчителя аналізує мовне явище, порівнює, узагальнює й робить

висновки; уміє виконувати практичні завдання за зразком

Достатній

(Бали цього рівня заслуговують учні/учениці, які достатньо розуміють зміст окремої теми, у цілому вправно виконують практичні завдання)

- 7 Учень/учениця розуміє мовну тему, однак демонструє невисокий рівень самостійності й аргументованості суджень, трапляються відхилення від теми, помилки у виконанні практичних завдань; уміє наводити окремі приклади на підтвердження власних думок
- 8 Учень/учениця загалом вправно виконує теоретичні й практичні завдання, висловлює судження і певною мірою аргументує їх; уміє аналізувати, встановлювати зв'язки між явищами й фактами, робить висновки; відповідь повна, логічна, проте допускаються певні недоліки за кількома критеріями (трьома)

- 9 Учень/учениця демонструє достатній рівень оволодіння мовною темою; чітко відповідає на теоретичні запитання, відповідь повна, логічна, чітко аргументована; виявляє вміння аналізувати й систематизувати інформацію, вправно виконувати практичні завдання, проте допускаються певні недоліки за кількома критеріями (двома)

- 10 Учень/учениця виявляє високий рівень засвоєння мовного матеріалу, розуміє значення мовних одиниць та особливостей використання їх у мовленні; розпізнає вивчені мовні явища, групує, класифікує, робить висновки; відповідь буде повно й зв'язно; практичні завдання виконує чітко і правильно, проте за одним із критеріїв допускає певні недоліки

- 11 Учень/учениця демонструє високий рівень засвоєння мовного матеріалу, розуміння значень мовних одиниць та особливостей використання їх у мовленні; розпізнає вивчені мовні явища, групує, класифікує, робить висновки; відповідь буде повно і зв'язно; практичні завдання виконує чітко й правильно, проте за одним із критеріїв можливі незначні недоліки, які самостійно виправляє

- 12 Учень/учениця демонструє повне засвоєння мовного матеріалу; дає вичерпні відповіді на поставлені запитання, аргументує власну думку,

Високий

(Бали цього рівня заслуговують учні/учениці, які продемонстрували високий рівень володіння теоретичним матеріалом, переконливо аргументують свої відповіді, вправно виконують практичні завдання)

робить логічні висновки й узагальнення; установлює зв'язки між вивченим і засвоєним змістом попередніх тем; висловлення цілісне, повне, логічно побудоване, правильне; практичні завдання виконує чітко й бездоганно, не допускає жодних помилок.

ХАРАКТЕРИСТИКА РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (5 КЛАС)

- I. Сприймає усну інформацію на слух / *Аудіювання*
- II. Усно взаємодіє та висловлюється / *Говоріння*
- III. Сприймає письмові тексти / *Читання*
- IV. Письмово взаємодіє та висловлюється / *Письмо*

I. СПРИЙМАЄ УСНУ ІНФОРМАЦІЮ НА СЛУХ / АУДІЮВАННЯ

Перевіряється здатність учня/учениці сприймати на слух незнайоме за змістом висловлювання із одного прослуховування:

- а) розуміти мету висловлювання, фактичний зміст, причинно-наслідкові зв'язки, тему і основну думку висловлювання, виразально-зображувальні засоби прослуханого твору;
- б) давати оцінку прослуханому.

1. Перевірка аудіювання учнів/учениць здійснюється фронтально за одним із варіантів.

Варіант перший: учитель читає один раз незнайомий учням/ученицям текст, а потім пропонує серію запитань з варіантами відповідей. Учні/учениці повинні мовчки вислухати кожне запитання, варіанти відповідей до нього, вибрати один із варіантів і записати лише його номер поряд із номером запитання: (наприклад, 1.3, де цифра «1» – номер запитання, а цифра «3» – номер обраної відповіді).

Варіант другий: учні/учениці одержують видрукувані запитання та варіанти відповідей на них і відзначають галочкою правильний з їхнього погляду варіант.

У п'ятому класі здобувачам освіти пропонуються 6 запитань з чотирма варіантами відповідей, у 6–9 класах – 12 запитань з чотирма варіантами відповідей.

2. Для одержання достовірних результатів тестування кількість варіантів відповідей на тестове завдання не повинна бути меншою від чотирьох. Запитання стосуються всіх зазначених вище характеристик висловлювання і розташовуються в порядку наростання їх складності.

3. Одиниця контролю: відповіді учнів/учениць на запитання за прослуханим текстом, одержані в результаті виконання тестових завдань.

Обсяг тексту аудіювання і тривалість звучання

Клас	Обсяг та час звучання текстів, що належать до			
	художнього стилю	інших стилів		
5-й	400– 500 слів	4– 5 хв	300– 400 слів	3– 4 хв

6-й	500– 600	5– 6	400– 500	4– 5
7-й	600– 700	6– 7	500– 600	5– 6
8-й	700– 800	7– 8	600– 700	6– 7
9-й	800– 900	8– 9	700– 800	7– 8

Оцінювання аудіювання

Правильна відповідь на кожне із 6 запитань оцінюється двома балами, кожне із 12 запитань оцінюється одним балом. Оцінювання здійснюється з огляду на те, що за цей вид діяльності учень/учениця може отримати від 1 бала до 12 балів. Якщо учень/учениця з певних причин не виконав/ла роботу, він/вона має пройти відповідну перевірку додатково задля того, щоб отримати відповідний бал.

II. УСНО ВЗАЄМОДІЄ ТА ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ / ГОВОРІННЯ

Під час перевірки складених учнями/ученицями висловлювань (діалогів, усних і письмових переказів та творів) ураховується ступінь повноти вираження теми, міра самостійності виконання роботи, ступінь вияву творчих здібностей, особистого ставлення до змісту висловлювання.

1. Діалогічне мовлення

Усне діалогічне мовлення перевіряється в 5– 9 класах.

1. Перевіряються здатність учнів/учениць:

- а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється;
- б) демонструвати вміння: складати діалог відповідно до запропонованої ситуації й мети спілкування; самостійно досягати комунікативної мети, використовувати репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету, дотримуватися теми спілкування та норм літературної мови, додержуватися правил спілкування, демонструвати певний рівень вправності у процесі діалогу (стислість, логічність, виразність, доречність, винахідливість тощо);
- в) висловлювати особисту позицію щодо теми, яка обговорюється;
- г) аргументувати висловлені тези, ввічливо спростовувати помилкові висловлювання співрозмовника.

Зазначені характеристики діалогу є основними критеріями під час його оцінювання.

2. Перевірка рівня сформованості діалогічного мовлення здійснюється таким чином: учитель пропонує двом учням/ученицям вибрати одну із запропонованих тем чи мовленнєвих ситуацій (теми чи ситуації пропонуються різного рівня складності), обдумати її й обговорити із товаришем перед класом у формі діалогу протягом 3– 5 хвилин. Оцінка ставиться кожному з учнів/учениць.

3. Матеріал для контрольних завдань добирається з урахуванням тематики соціокультурної змістової лінії чинної програми, рівня підготовки, вікових особливостей та пізнавальних інтересів учнів.

3. *Одиниця контролю:* діалог, складений двома учнями/ученицями.

Клас	5-й	6-й	7-й	8-й	9-й
-------------	------------	------------	------------	------------	------------

Орієнтовна кількість реплік двох учнів	для	6– 7 реплік	7– 8 реплік	8– 10 реплік	10– 12 реплік	12– 14 реплік
---	------------	------------------------	------------------------	-------------------------	--------------------------	--------------------------

Примітка. Під час оцінювання діалогу необхідно диференціювати репліки на розгорнуті (складаються з двох і більше речень) і нерозгорнуті (виражені одним реченням). Якщо репліки розгорнуті, то їх кількість зменшується. До вказаної кількості не зараховуються слова, що відносяться до мовленнєвого етикету (звертання, привітання, прощання тощо).

Оцінювання мовного оформлення діалогу

Мовне оформлення діалогу орієнтовно, спираючись на досвід учителя і не підраховуючи помилок (зважаючи на технічні труднощі фіксації помилок різних типів в усному мовленні).

Під мовним оформленням діалогу, тексту слід розуміти наявність/відсутність порушень лексичних, фразеологічних, граматичних (морфологічних, синтаксичних) стилістичних, орфоепічних, акцентологічних, інтонаційних норм української літературної мови, а також соціальних норм українського мовленнєвого етикету.

Критерії оцінювання діалогу

Рівень	Бали	Характеристика складених учнями діалогів
Початковий (Бали цього рівня одержують учні/учениці, успіхи яких у самостійному складанні діалогу поки що незначні)	1	Учень/учениця має значні труднощі в підтриманні діалогу. Здебільшого він/вона відповідає на запитання лише “так” чи “ні” або аналогічними уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру.
	2	Учень/учениця відповідає на елементарні запитання короткими репліками, що містять недоліки різного характеру, але сам/сама досягти комунікативної мети не може.
	3	Учень/учениця бере участь у діалозі за найпростішою за змістом мовленнєвою ситуацією, може не лише відповідати на запитання співрозмовника, а й формулювати деякі запитання, припускаючись помилок різного характеру. Проте комунікативна мета досягається ним/нею лише частково.
Середній (Балів цього рівня заслуговують учні/учениці, які досягли певних результатів у складанні діалогу за	4	Учень/учениця бере участь у діалозі з нескладної за змістом теми, в основному досягає мети спілкування, проте репліки його/її недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином ситуацію спілкування, не відзначаються

двома-чотирма показниками з нескладної теми, але за іншими критеріями результати поки що незначні)

Достатній

(Балів цього рівня заслуговують учні/учениці, які самостійно, у цілому вправно за більшістю критеріїв склали діалог з теми, що містить певну проблему, продемонстрували належну культуру спілкування, проте за деякими з критеріїв(від 2-х до 4-х) їх мовлення ще містить певні недоліки)

- 5 послідовністю, доказовістю; трапляється чимало помилок у доборі слів, побудові речень, їх інтонуванні тощо. Учень/учениця бере участь у діалозі за нескладною за змістом мовленнєвою ситуацією, додержує елементарних правил поведінки в розмові, загалом досягає комунікативної мети, проте допускає відхилення від теми, мовлення його/її характеризується стереотипністю, недостатньою різноманітністю і потребує істотної корекції тощо.
- 6 Учень/учениця успішно досягає комунікативної мети в діалозі з нескладною теми, його/її репліки загалом є змістовними, відповідають основним правилам поведінки у розмові, нормам етикету, проте їм не вистачає самостійності суджень, їх аргументації, новизни, лаконізму в досягненні комунікативної мети, наявна певна кількість помилок у мовному оформленні реплік тощо.
- 7 Діалогічне мовлення учня/учениці за своїм змістом спрямовується на розв'язання певної проблеми, загалом є змістовним, набирає деяких рис невимушеності; з'являються елементи особистісної позиції щодо предмета обговорення, правила спілкування в цілому додержуються, але ще є істотні недоліки(за 4-ма критеріями): невисокий рівень самостійності й аргументованості суджень, можуть траплятися відхилення від теми, помилки в мовному оформленні реплік тощо.
- 8 Учень/учениця загалом вправно бере участь у діалозі за ситуацією, що містить певну проблему, досягаючи комунікативної мети, висловлює судження і певною мірою аргументує їх з допомогою загальновідомих фактів, у діалозі з'являються елементи оцінних характеристик, узагальнень, що базуються на використанні прислів'їв і приказок, проте допускаються певні недоліки за кількома критеріями(3-ма).

Високий

(Балів цього рівня заслуговують учні/учениці, які продемонстрували високу культуру спілкування, переконливо аргументуючи свої думки з приводу проблемної теми, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; змогли зіставити різні погляди на той самий предмет, навести аргументи “за” і “проти” в їх обговоренні тощо)

- 9** Учень/учениця самостійно складає діалог з проблемної теми, демонструючи загалом достатній рівень вправності і культури мовлення (чітко висловлює думки, виявляє вміння сформулювати цікаве запитання, дати влучну, дотепну відповідь, виявляє толерантність, стриманість, коректність у разі незгоди з думкою співрозмовника), але в діалозі є певні недоліки за 2-ма критеріями, наприклад: нечітко виражається особиста позиція співбесідників, аргументація не відзначається оригінальністю тощо.
- 10** Учень/учениця складає діалог за проблемною ситуацією, демонструючи належний рівень мовленнєвої культури, вміння формулювати думки, обґрунтовуючи власну позицію, виявляє готовність уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; додержується правил мовленнєвого етикету; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу звичайно відповідає нормам, проте за одним з критеріїв можливі певні недоліки.
- 11** Учень/учениця складає діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж самостійно визначає проблему для обговорення), переконливо й оригінально аргументує свою позицію, зіставляє різні погляди на той самий предмет, розуміючи при цьому можливість інших підходів до обговорюваної проблеми, виявляє повагу до думки іншого; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу відповідає нормам.

- 12 Учень/учениця складає глибокий за змістом і досконалий за формою діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж самостійно визначає проблему для обговорення), демонструючи вміння уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, коротко, виразно, оригінально сформулювати свою думку, дібрати цікаві, влучні, дотепні, переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі й з власного життєвого досвіду, зіставити різні погляди на той самий предмет; здатний/здатна змінити свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; додержується правил поведінки й мовленнєвого етикету в розмові.

2. Монологічне мовлення (усні переказ і твір)

1. Перевіряється здатність учня/учениці:

а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що розкривається (усно);

б) демонструвати вміння:

- будувати висловлювання певного обсягу, добираючи і впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал (епізод із власного життєвого досвіду, прочитаний або прослуханий текст, епізод з кінофільму, сприйнятий (побачений чи почутий) твір мистецтва, розповідь іншої людини тощо);
- урахувати мету спілкування, адресата мовлення;
- розкривати тему висловлювання;
- виразно відображати основну думку висловлювання, диференціюючи матеріал на головний і другорядний;
- викладати матеріал логічно, послідовно;
- використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови;
- додержувати єдності стилю;

в) виявляти своє ставлення до предмета висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;

г) виявляти певний рівень творчої діяльності, зокрема:

- трансформувати одержану інформацію, відтворюючи її докладно, стисло, вибірково, своїми словами, змінюючи форму викладу, стиль тощо відповідно до задуму висловлювання;
- створювати оригінальний текст певного стилю;
- аргументувати висловлені думки, переконливо спростовувати помилкові докази;
- викладати матеріал виразно, доречно, економно, виявляти багатство лексичних і граматичних засобів.

2. Організація контролю здійснюється за одним з двох варіантів.

Варіант перший: усі учні/учениці виконують роботу самостійно.

Варіант другий: учні/учениці складають висловлювання на основі диференційованого підходу (для початкового рівня пропонуються докладні допоміжні матеріали, для середнього (допоміжні матеріали загального характеру), а для одержання балів достатнього і високого рівнів необхідно написати переказ чи твір самостійно.

3. Перевірка здатності *говорити* (усно переказувати чи створювати текст) здійснюється індивідуально: учитель пропонує певне завдання (переказати зміст матеріалу докладно, стисло, вибірково; самостійно створити висловлювання на відповідну тему) і дає учневі/ учениці час на підготовку.

Оцінювання усного переказу/твору

За усне висловлювання (переказ, твір) ставлять одну оцінку – за зміст, а також якість мовного оформлення (орієнтовно, спираючись на досвід учителя і не підраховуючи помилок, зважаючи на технічні труднощі фіксації помилок різних типів в усному мовленні).

ІІІ. СПРИЙМАЄ ПИСЬМОВІ ТЕКСТИ / ЧИТАННЯ

1. Читання вголос

Контрольна перевірка читання вголос здійснюється в 5-9 класах

1. Перевіряються здатність учня/учениці:

- а) демонструвати певний рівень розуміння прочитаного;
- б) виявляти вміння читати із достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм;
- в) виражати за допомогою темпу, тембру, гучності читання особливості змісту, стилю тексту, авторський задум;
- г) пристосовувати читання до особливостей слухачів (ступеня підготовки, зацікавленості певною темою тощо).

2. Перевірка вміння читати вголос здійснюється індивідуально: учитель дає учневі/учениці текст, опрацьований на попередніх уроках, деякий час на підготовку і пропонує прочитати цей текст перед класом.

3. *Матеріал для контрольного завдання:* знайомий учневі/учениці текст, дібраний відповідно до вимог програми для кожного класу; текст добирається з таким розрахунком, щоб час його озвучення (за нормативною швидкістю) окремим/ою учнем/ученицею дорівнював 1–2 хвилинам (для читання слід пропонувати невеликі тексти зазначених у програмі стилів, типів і жанрів мовлення, відносно завершені уривки творів або порівняно великий текст, розділений на частини, які читаються кількома учнями/ученицями послідовно).

4. *Одиниця контролю:* озвучений учнем/ученицею текст (швидкість читання у звичайному для усного мовлення темпі – 80–120 слів за хвилину).

Критерії оцінювання читання вголос

Рівень	Бали	Характеристика читання
Початковий (Бали цього рівня одержують учні/учениці, які читають дуже	1	Учень/учениця читає, не зв'язуючи слова між собою інтонаційно, не відділяючи одне речення від іншого, припускається значної кількості помилок на заміну, перестановку, пропуск

повільно, припускаються значної кількості помилок у структуруванні тексту і речення, прочитанні і вимові слів, інтонуванні речень)		(складів, слів); вимовляє в багатьох випадках слова відповідно до їх написання, а не до норм вимови; швидкість читання в кілька разів нижча за норми.
	2	Учень/учениця читає, відриваючи окремі слова одне від одного, не завжди відділяє одне речення від іншого; припускається помилок на заміну, перестановку, пропуск (складів, слів); вимовляє в багатьох випадках слова відповідно до їх написання, а не до норм вимови; швидкість читання складає орієнтовно третину від норми.
	3	Читання характеризується певним рівнем зв'язності, який проте ще недостатній, як і темп, що наближається до половини норми. Допускається ще велика кількість помилок різного характеру.
Середній (Бали цього рівня заслуговують учні/учениці, які читають зі швидкістю, що наближається до норми, поділяючи текст на речення, пов'язуючи слова в реченні між собою, але читають не досить плавно і виразно, припускаючись помилок в інтонуванні, вимові тощо)	4	Учень/учениця читає, зі швидкістю, що дещо перевищує половину норми, поділяючи текст на речення, але припускається значної кількості помилок в інтонуванні речень різних типів; у поділі речень на смислові частини, неправильно ставить логічний наголос; припускається орфоепічних помилок; читання не досить плавне.
	5	Учень/учениця читає зі швидкістю, що наближається до норми, в основному правильно інтонуючи кінець речення, але припускається помилок у поділі речень на смислові частини, логічному наголошуванні слів, а також в інтонуванні речень певної синтаксичної будови (за програмою відповідного класу); припускається орфоепічних помилок; читання не досить плавне.
	6	Учень/учениця читає зі швидкістю, що відповідає нормі, правильно інтонуючи кінець речення, логічно наголошуючи слова, але робить окремі помилки в поділі речень на смислові частини та в інтонуванні речень певної синтаксичної будови (за програмою відповідного класу); припускається орфоепічних помилок; читання не досить плавне.
Достатній (Бали цього рівня заслуговують учні/учениці, які читають	7	Учень/учениця читає зі швидкістю в межах норми, у цілому плавно, правильно інтонуючи речення певної синтаксичної будови (за програмою відповідного класу), роблячи логічні

плавно, з належною швидкістю, правильно інтонують речення і поділяють їх на смислові відрізки, але припускаються певних недоліків за деякими критеріями(вираження авторського задуму, виконання комунікативно-го завдання; норм орфоепії, дикції)		наголоси; поділ речення на смислові відрізки в цілому логічно правильний, але цей поділ не пристосований до особливостей слухацької аудиторії; емоційне забарвлення тексту в читанні відсутнє; є орфоепічні помилки.
	8	Учень/учениця читає швидко, плавно, досить правильно інтонуючи речення певних синтаксичних структур, роблячи логічні наголоси; поділ речення на смислові відрізки логічно правильний, але не завжди пристосований до особливостей слухацької аудиторії; темп, тембр, гучність читання не пов'язані з певним комунікативним завданням; емоційне забарвлення тексту наявне, але воно не виявляє авторського задуму; є орфоепічні помилки.
	9	Учень/учениця читає швидко, плавно, правильно інтонуючи речення різної синтаксичної будови; поділ речення на смислові відрізки та логічне наголошування слів правильні, але в окремих випадках темп, тембр, гучність читання не пов'язані з відповідним комунікативним завданням; емоційне забарвлення недостатньо виявляє авторський задум; можуть бути орфоепічні помилки.
Високий (Бали цього рівня заслуговують учні/учениці, які читають плавно, швидко, правильно інтонують речення і поділяють їх на смислові відрізки; добре відтворюють авторський задум, стильові особливості тексту, розв'язують комунікативне завдання; читають орфоепічно правильно, з гарною дикцією)	10	Учень/учениця читає виразно, з гарною дикцією; інтонація (поділ речень на смислові частини, логічне наголошування слів, мелодика речень різної синтаксичної будови), емоційне забарвлення, тембр, темп, гучність читання відтворюють авторський задум, стильові характеристики тексту, але в читанні можуть бути окремі недоліки(наприклад, недостатньо враховано комунікативне завдання, особливості слухацької аудиторії), незначні орфоепічні огріхи.
	11	Читання учня/учениці цілком відповідає усім зазначеним вище критеріям (глибоке проникнення у зміст прочитаного, бездоганне дотримання орфоепічних, інтонаційних норм, виразна передача авторського задуму, стильових характеристик тексту, врахування комунікативного завдання, особливостей слухацької аудиторії).
	12	Учень/учениця читає винятково виразно, з гарною

дикцією; глибоко й тонко відтворюючи емоційне забарвлення, авторський задум, стильові характеристики тексту; вміло виконує комунікативне завдання, визначене вчителем або самостійно.

2. Читання мовчки

1. Перевіряються здатність учня/учениці читати новий для них текст із належною швидкістю, розуміти й запам'ятовувати після одного прочитування: фактичний зміст, причинно-наслідкові зв'язки, тему і основну думку, виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; давати оцінку прочитаному.

2. Перевірка вміння читати мовчки здійснюється фронтально за одним із варіантів.

Варіант перший: учні/учениці читають незнайомий текст від початку до кінця, а відтак відповідають на запитання вчителя за змістом прочитаного. Учні/учениці повинні вислухати кожне запитання, варіанти відповідей на нього, вибрати один з них і записати лише його номер поряд із номером запитання.

Варіант другий: учні/учениці одержують видруковані запитання та варіанти відповідей на них і відзначають "галочкою" правильний з їхнього погляду варіант.

У 5 класі учням/ученицям пропонують 6 запитань за текстом з чотирма варіантами відповідей, у 6-9 класах – 12 запитань з чотирма варіантами відповідей.

Запитання повинні торкатися фактичного змісту тексту, його причинно-наслідкових зв'язків, окремих мовних особливостей (переносне значення слова, виразальні засоби мови тощо), відображених у тексті образів (якщо є), висловлення оцінки прочитаного.

3. Матеріал для контрольного завдання: невідомі учням/ученицям тексти різних стилів, типів жанрів мовлення, що включають монологічне та діалогічне мовлення (відповідно до вимог програми для кожного класу). Текст добирається таким чином, щоб учні, які мають порівняно високу швидкість читання, витрачали на нього не менше 1 – 2 хвилини часу і були завантажені роботою.

Обсяг текстів для контрольного читання мовчки

Клас	Обсяг тексту для читання мовчки		Швидкість читання мовчки (слів за хвилину)
	художнього стилю	інших стилів	
5-й	360–450 слів	300–360 слів	100 – 150
6-й	450–540 слів	360–420 слів	110 – 180
7-й	540–630 слів	420–480 слів	120 – 210
8-й	630–720 слів	480–540 слів	130 – 240
9-й	720–810 слів	540–600 слів	140 – 270

Одиниця контролю: відповіді учнів/учениць на запитання тестового характеру, складені за текстом, що запропонований для читання, та швидкість читання.

Оцінювання читання мовчки

Оцінювання читання мовчки здійснюється за допомогою тестової перевірки: правильна відповідь на кожне із 6 запитань оцінюється двома балами, а кожне із 12 запитань оцінюється одним балом. Якщо учень/учениця з певних причин не виконав/ла роботу, він/вона має пройти відповідну перевірку додатково задля того, щоб отримати відповідний бал.

IV. ПИСЬМОВО ВЗАЄМОДІЄ ТА ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ / ПИСЬМО (письмові переказ / твір / есе / диктант)

1. Перевіряється здатність учня/учениці:

а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що розкривається (письмово);

б) демонструвати вміння:

- будувати висловлювання певного обсягу, добираючи і впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал (епізод із власного життєвого досвіду, прочитаний або прослуханий текст, епізод з кінофільму, сприйнятий (побачений чи почутий) твір мистецтва, розповідь іншої людини тощо);
- урахувати мету спілкування, адресата мовлення;
- розкривати тему висловлювання;
- виразно відображати основну думку висловлювання, диференціюючи матеріал на головний і другорядний;
- викладати матеріал логічно, послідовно;
- використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови;
- додержувати єдності стилю;

в) виявляти своє ставлення до предмета висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;

г) виявляти певний рівень творчої діяльності, зокрема:

- трансформувати одержану інформацію, відтворюючи її докладно, стисло, вибірково, своїми словами, змінюючи форму викладу, стиль тощо відповідно до задуму висловлювання;
- створювати оригінальний текст певного стилю;
- аргументувати висловлені думки, переконливо спростовувати помилкові докази;
- викладати матеріал виразно, доречно, економно, виявляти багатство лексичних і граматичних засобів.

2. Перевірка здатності **письмово** переказувати і створювати текст здійснюється фронтально: учням/ученицям пропонується переказати прочитаний учителем (за традиційною методикою або самостійно прочитаний) текст чи інший матеріал для переказу або самостійно написати твір.

1. Переказ / переказ із творчим завданням

Матеріалом для переказу (усного/письмового) можуть бути: текст, що читається вчителем, або попередньо опрацьований текст; самостійно прочитаний матеріал з газети, журналу, епізод кінофільму чи телепередачі, розповідь іншої людини про певні події, народні звичаї тощо. Якщо пишеться переказ із творчим

завданням, учням/ученицям пропонується, окрім того, також завдання, що передбачає написання творчої роботи, обов'язково пов'язаної із змістом переказу.

Обсяг тексту для переказу

Клас	5-й	6-й	7-й	8-й	9-й
Обсяг тексту для переказу	100–150 слів	150–200 слів	200–250 слів	250–300 слів	300–350 слів
Обсяг творчого завдання до переказу, виконаного письмово	0,3–0,5 сторінок	0,3–0,5 сторінок	0,5–0,75 сторінок	0,5–0,75 сторінок	0,75–1,0 сторінок

Обсяг тексту для стислого чи вибіркового переказу має бути у 1,5– 2 рази більшим за обсяг тексту для докладного переказу. Якщо для контрольної роботи використовуються інші джерела, то матеріал добирається так, щоб обсяг переказу міг бути в межах пропонованих для певного класу норм.

Критерії оцінювання письмових переказів / творів / есе

Бал и	Рівні навчальних досягнень учнів	Мовне оформлення		Змістові помилки
		орфографічні пунктуаційні помилки	лексичні, граматичні стилістичні	
Початковий рівень				
1.	Побудованому учнем/ученицею тексту бракує зв'язності й цілісності, урізноманітнення потребує лексичне та граматичне оформлення роботи	15-16 і більше	13 і більше	Окремі речення
2.	Побудоване учнем/ученицею висловлювання характеризується фрагментарністю, думки викладаються на елементарному рівні; потребує збагачення й урізноманітнення лексики і граматична будова мовлення	13-14	12	Окремі фрагменти
3.	Учневі/учениці слід працювати над виробленням умінь послідовніше й чіткіше викладати власні думки, дотримуватися змістової та стилістичної єдності висловлювання, потребує збагачення та урізноманітнення лексики й граматична будова висловлювання	11-12	11	Менше ½ норми
Середній рівень				
4.	Висловлювання учня/учениці за обсягом складає дещо більше половини від норми і характеризується певною завершеністю, зв'язністю; розкриття теми має бути	9-10	9	7

	повнішим, ґрунтовнішим і послідовнішим; чіткіше мають розрізняватися основна та другорядна інформація; потребує урізноманітнення добір слів, більше має використовуватися авторська лексика			
5.	За обсягом робота учня/учениці наближається до норми, загалом є завершеною, тему значною мірою розкрито, проте вона потребує глибшого висвітлення, має бути увиразнена основна думка, посилена єдність стилю, мовне оформлення різноманітнішим	7-8	8	6
6.	За обсягом висловлювання учня/учениці сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний, але учневі ще слід працювати над умінням самостійно формулювати судження, належно їх аргументувати, точніше добирати слова й синтаксичні конструкції	5-6	7	5
Достатній рівень				
7.	Учень/учениця самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст, вдало добирає лексичні засоби, але ще має вдосконалювати вміння чітко висвітлювати тему, послідовно її викладати, належно аргументувати основну думку	4	6	4
8.	Учень/учениця самостійно будує достатньо повне, осмислене висловлювання, загалом ґрунтовно висвітлює тему, добирає переконливі аргументи на їх користь, проте ще має працювати над урізноманітненням словника, граматичного та стилістичного оформлення роботи	3	5	3
9.	Учень/учениця самостійно будує послідовний, повний, логічно викладений текст; загалом розкриває тему, висловлює основну думку; вдало добирає лексичні засоби, проте ще має працювати над умінням виразно висловлювати власну позицію і належно її аргументувати	1+1 (негруба)	4	2
Високий рівень				
10.	Учень/учениця самостійно будує послідовний, повний текст, ураховує	1	3	1

	комунікативне завдання, висловлює власну думку, певним чином аргументує різні погляди на проблему, робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, дотриманням стильової єдності й виразності тексту			
11.	Учень/учениця самостійно будує послідовний, повний текст, урахує комунікативне завдання; аргументовано, чітко висловлює власну думку, зіставляє її з думками інших, уміє пов'язати обговорюваний предмет із власним життєвим досвідом, добирає переконливі докази для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю	1 (негруба)	2	-
12.	Учень/учениця самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою та оформленням висловлювання відповідно до мовленнєвої ситуації; повно, вичерпно висвітлює тему; аналізує різні погляди на той самий предмет, добирає переконливі аргументи на користь тієї чи іншої позиції, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання певних життєвих проблем; робота відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю та різноманітністю, стилістичною довершеністю	-	1	-

4. Диктант. Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь учнів/учениць

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий *диктант*.

1. Перевірці підлягають уміння правильно писати слова на вивчені орфографічні правила і словникові слова, визначені для запам'ятовування; ставити розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформляти роботу. Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

2. Для контрольного текстового диктанту використовуються тексти, в яких кожне з опрацьованих протягом семестру правил орфографії та/чи пунктуації були представлені 3–5 прикладами.

Обсяг диктанту по класах

Клас	5-й	6-й	7-й	8-й	9-й
Кількість слів у тексті	90–100	100–110	110–120	120–140	140–160

Примітка. У визначенні кількості слів у диктанті враховують як самостійні, так і службові слова.

Критерії оцінювання диктанту

Рівні	Початковий			Середній			Достатній			Високий		
Бали	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Кількість помилок	15–16 і більше	13–14	11–12	9–10	7–8	5–6	4	3	1+1 (негруба)	1	1 (негруба)	-

Особливості оцінювання диктанту

- Орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;
- Виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки:**
 - на правила, які не включені до шкільної програми;
 - на ще не вивчені правила;
 - у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилась спеціальна робота;
 - у передачі так званої авторської пунктуації.
- Повторювані помилки (помилка у тому самому слові, яке повторюється в диктанті кілька разів), вважається однією помилкою .
- Однотипні (помилки на те само правило), але в різних словах вважаються різними помилками.
- Розрізняють грубі і негрубі помилки; зокрема, до негрубих відносяться такі:
 - у винятках з усіх правил;
 - у написанні великої букви в складних власних найменуваннях;
 - у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками;
 - у випадках, коли замість одного знаку поставлений інший;
 - у випадках, що вимагають розрізнення **не** і **ні** (у сполученнях *не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...*);
 - у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності;
 - у заміні українських букв російськими.
- П'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки.